

**Priznanje Kosova za
zastonj sladoled?**

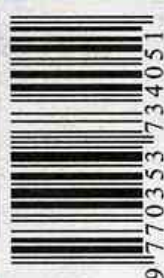
STRAN 6

**Do ravnatelja
s spletkami in
grožnjami**

STRAN 11

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3

NOVI TEDNIK

tuš VELIKA NAGRADNA IGRA
"Do polnega vozička brez mošnjička"
radiocelje
95.1 95.9 100.3 90.6 MHz
tušklub

ŠT. 19 - LETO 63 - CELJE, 7. 3. 2008 - CENA 1,25 EUR

Odgovorna urednica NT: Tajana Cvirm

Super žensk ni!

STRAN 3

Iz ruševin nastajajo
Rimske terme

STRAN 12

Dve želji
utrujene matere

STRAN 5

Življenje na robu

STRAN 17

Nekajdnevno
iskanje Vojničana

STRAN 21

Želite, da so vaša okna bolj
varna in hkrati vaš prostor
prezračevan tudi ko so zaprta?
(prezračevalni sistem GECCO)
Mik d.o.o., Celjska cesta 55, 3212 Vojnik

"NOVA" OKNA
prednost je v kvaliteti

080 12 24 www.mik-ce.si

Celje | Ljubljana | Maribor | Murska Sobota | Izola | Nova Gorica | Kranj | Novo mesto

Foto: ALEKS ŠTERN

UVODNIK

Nič več bela lilija,
le še bodeča neža

Priložnostni praznični nagovori me zaradi svoje tradicije trosenja klišejev zmeraj znova »sezujejo« in ravno zato si pred 8. marcem za obvezno čtivo predpišem uvodnike ženskih revij. V tem slogu bi vam, spoštovane »sotripinke v spolu«, morala iskreno čestitati ob našem prazniku in kot predstavnic mlajše generacije dodati še kakšno udarno v stilu »gremo punce, ne se dat« ter zatem vsaj rahlo v splošnem popljuvati nasprotni spol, ker je to še zmeraj v modi.

POLONA
MASTNAK

Do te stopnje smo prišli po kakšnem stoletju obeleževanja dneva žena, ki je ob tem doživel številne transformacije. Začelo se je z bojem za volilno pravico in nošenjem hlač v javnosti, se sprevrglo v socialistično slavitev delovne žene (medtem ko so na drugem koncu sveta nekatere v ogenj metale nedrčke) in slednjič pristalo pri sodobnih omlednih florističnih manifestacijah. Nekje vmes med srčkastim valentinčkom in na novo odkritim čaščenjem materinstva.

Potem pa naj človek pesni na vižo Slovenska ženska skozi čas ali Izzivi sodobne ženske ali kar že pač pesnimo ob dnevu žena. Rdeča nit naj bi tako ali tako skozi stoletje bila enakopravnost spolov, ki je ne smemo enačiti s formalno enakostjo pred zakonom in od katere smo, mimoregrede, še vedno oddaljeni kakšno svetlobno miljo. Skozi vso zgodovino človeštva od kamenodobne ureditve, ki nam jo tako slikovito predstavljajo s prizorom jamske dame ob kotlu, čakajoče na lovca, da iz mrzlega gozda privleče tiste ubitega mastodonta, je deljenje vlog med spoloma stvar interpretacije. In ženskam na neki točki sedenje ob ognjišču in pravica do obstoja, pogojena zgolj s funkcijo porodnega kanala, pač nista bila več dovolj. Šele čez čas pa je spoznala, da se s prevzemanjem novih družbenih vlog, ni rešila tistih tradicionalnih, pripisanih in predpisanih. Dandanes ji je izbira enih vlog in opuščanje drugih dana, vendar ob tem tvega, da jo bodo zmerjali: a) s feministko, b) z zagrenjeno možačo, c) reprodukciji sovražno lezbijko. Večina jih zato poskuša odigrati vse vloge, pa čeprav ob tem pregorijo.

K pregorevanju pa smo že pregovorno nagnjene slovenske ženske. Te smo hibridi cankarjanske zapuščine, nekakšne Francke, loveče pobegli voz, tihe, garaške, trpeče, zatajčevane od otrok (nikoli nisem razumela, zakaj mu ni vrgla tiste skodelice kave v glavo) in žrtve disfunkcionalnih moških razvalin, križane s prototipom socialističnega tovarniškega robota. Idealna kombinacija za vse priložnosti (kot 3-vremenski utrjevalec za lase, ha, ha), nezlomljiva superženska, ki vsako dodatno obremenitev z zadovoljstvom sprejme, saj ima nov razlog, da bo doživeto igrala trpečo žrtev.

Ali družba od nas res zahteva, da prevzamemo in blestimo v čim več socialnih vlogah, ali to želimo same? Vprašanje, ki je že daleč od temeljne definicije, kaj danes pomeni »biti ženska«. In vprašanje za vmesni čas, za teme, ko boste pozno popoldan zaprle vrata pisarne ali tovarne, in pred tem, ko boste zvečer zgrabile za likalnik.

KRATKE-SLADKE

Nova spoznanja

Zadnja seja žalskega sveta je bila, kar se tiče podžupanov, izjemno poučna. Tako smo izvedeli novo verzijo, zakaj je po sedmih letih v prejšnjem mandatu odstopil SD-jev podžupan Janko Kos (»ne moremo se ravnati po načelu: župan - občina, to sem jaz«) in zakaj Marko Laznik iz iste stranke ni sprejel ponujenega podžupanskega mesta: »Vabila so bila iz trte zvita, naj javnost izve, da je bil to blef«. O novih spoznanjih bomo verjetno še poročali.

»Špegle mi dej«

Tako je razburjen ob po njegovem neumestni razpravi svetnikov o odprodaji nekaj občinskih parcel ob zahodnem delu sejmišča Golovec vzkliknil celjski župan Bojan Šrot. Očala je potreboval, da je iz mapne kopije razbral z drobčnimi številkami zapisane parcele. Posoditi mu jih je morala kar tajnica Cvetka Debeljak. Župan sicer vidi daleč v prihodnost, a glede na zadnje zahteve po očalih in njegov EMŠO bi bil morda res že čas za obisk pri okulistu.

Obtožbe
prevzelo tožilstvo

Boris Šuštar, Civilna iniciativa Aljažev hrib: »Ljudi še pre malo strašimo«

Primer Cinkarne Celje in opozarjanja članov civilnih iniciativ naj bi pred kratkim prevzelo državno tožilstvo v Celju. To naj bi končali z opletanjem s podatki, ki jih na eni strani tolmačijo kot alarmantne vrednosti, na drugi pa kot povsem običajne in neškodljive. S tem Boris Šuštar, človek, ki je v javnosti s tematiko v povezavi s Cinkarno (v zadnjem času) dvignil največ prahu, upa, da bo njihovih aktivnosti manj. Obenem jih je takšna odločitev razbremenila akcije zbiranja denarja za potrebne analize.

Boris Šuštar z Aljaževga hriba se je z okoljsko problematiko začel ukvarjati v času, ko je podjetje Veking v Celju želelo zgraditi upepeljevalnico. »Zaradi degradacije okolja, prav posebej krajevne skupnosti Aljažev hrib, smo se ljudje ob poskusu postavitve krematorija organizirali. Potem je prišlo do razprave o lokacijskem načrtu Cinkarne, kjer smo podali svoje predloge, od katerih ni bil niti eden upoštevan. Zato smo se odločili, da se civilne iniciative bolj povežemo, da delamo usklajeno in da skupaj nastopimo zoper evidentno onesnaženje okolja.«

Ubrali ste povsem drugačen pristop reševanja težav kot na primer Krajevna skupnost Teharje, ki se je že dvakrat sestala z vodstvom Cinkarne. Ste kdaj sploh poskušali vzpostaviti stik s Cinkarno?

V Cinkarno moramo biti povabljeni. Poleg tega operiramo z dokumenti, ki so sestavni del poročila o vplivih na okolje, ki je narejen ravno zaradi lokacijskega načrta. Imam dokumente, ki kažejo celo na hude prekoračitve onesnaženja. Govorijo o celo stokratni preseženi vred-

Boris Šuštar iz Civilne iniciative Aljažev hrib

nosti živega srebra, ki se je leta 2003 po njihovih dokumentih spustilo v potok Ložnica. Upam, da so se pri pisanju decimalk zmotili, sicer je vse do Beograda zastupljeno z živim srebrom. Vedno poudarjam, da smo se pripravljali pogovarjati, a enakovredno in ne na podlagi kapitala na eni strani in na drugi strani nas, ki nas etiketirajo kot tako imenovane ekološke in nevedneže. Pri tem ne pomagajo kaj dosti niti zavajanja in trditve, da kadmija ni, potem pa jim ga po najugodnejši analizi najdemo 1,2 toni v sadri, in to strupa, ki se ga meri z lekarniškimi instrumenti. Sicer nismo nikoli trdili, da je onesnaževal le Cinkarna, zagotovo je bil še marsikdo drug, vendar ob tolikšnem kolapsu celjske industrije in evidentni sanaciji v Štorah menimo, da je zdaj največji problem Cinkarna.

Kljub temu, da tudi Cinkarna niti približno ni tako velika onesnaževalka, kot je bila pred leti?

Marsikaj je izboljšala, ampak ljudje v njeni bližini še vedno težko živijo. Vsake štiri ure se sprosti v zrak neugotovljena količina polutantov, ki obremenjujejo okolje in zdravje ljudi. Pred tremi meseci sem ljudi opozarjal, da naj bodo previdni pri oceni, da Cinkarna neposredno ogroža njihovo zdravje, saj mora biti za to vzpostavljena vzročna povezava. Zdaj smo pri analizah krvi ljudi, ki so najbližje deponiji Za travnikom in ograji Cinkarne, ugotovili prisotnost arzena, talija, živega srebra, kadmija - to so strupi, ki v človeškem telesu nimajo kaj početi.

A vendar so pri podatkih pripisane mejne vrednosti in po teh normativih vrednosti omenjenih težkih ko-

vin v obeh vzorcih niso bile presežene?

So, še posebej arzen pri Marti Slakan, saj so normativi narejeni na kilogram človeške teže in zgornja meja velja na primer za starejšega krepkega moškega. Gospa je tako pri 46 kilogramih izjemno ogrožena zaradi vsebnosti arzena. Obenem so normativi zelo ohlapni, med minimalno in maksimalno vrednostjo so tudi nekajstodotne razlike. Mejna vrednost za kadmijs, ko naj bi bil še neškodljiv, je le en miligram, opozorilna vrednost dva miligrama in kritična vrednost 12 miligramov, pri čemer se je v Celju ugotovilo, da je v štirikilometrskem krogu okoli Cinkarne kar 124 miligramov kadmija.

Uspeli ste zaustaviti gradnjo krematorija, vnesti varovalke v izdajo lokacijskega načrta za Cinkarno Celje, kaj je vaš naslednji cilj?

Formiranje komisije na občinski ravni. Ta bi morala zagotoviti stalen monitoring obratovanja Cinkarne in hkrati popisati vidne okoljske probleme ter postaviti roke za sanacijo le-teh.

Očitajo vam, da s podatki, ki jih nato v Cinkarni znova obrazložijo drugače, preveč strašite ljudi ...

Po preučitvi teh dokumentov sem prepričan, da jih pre malo. Ljudje smo pre malo ozaveščeni. Tiščati glavo v pesek in govoriti, da ni povečane umrljivosti zaradi raka, ko v naselju devetnajstih hiš v enem letu umre sedem oseb, in reči, da se to ne dogaja meni, enostavno ne vzdržim. Mislim, da bo okrogla miža, ki bo organizirana do konca marca, dala jasna opozorila, v kaj se mora razvijati Cinkarna. Tako obremenjujoča industrija namreč ne sodi več v urbano mesto.

ROZMARI PETEK

Smrdi po stavki zdravnikov

Sindikata slovenskih zdravnikov in zobozdravnikov Fides je ta teden sprožil akcijo, s katero želi pospešiti pogajanja z vlado o plačah zdravnikov. Odločili so se za uveljavitev pravice do enourne priprave na delo, ki jim pripada po kolektivni pogodbi, zato sindikalno vodstvo zavrača oznako, da gre za tako imenovano belo stavko.

V času priprave na delo nimajo stika z bolniki - torej ne operirajo, ne delajo v ambulantah in podobno. »Priprava na delo omogoča višjo strokovno raven dela in bolj kakovostno obravnavo bol-

nikov.« poudarja predsednica sindikata Fides v celjski bolnišnici Mateja Grat. Bolnišnični sindikat Fides je sicer pozval vse zdravnike, ne le svoje člane, naj to možnost v prid kakovosti dela izkoristijo, vendar je odločitev prepustil vsakemu posamezniku. »Zdravniki se odločajo individualno. Zaenkrat uveljavlja pravico do priprave na delo tretjina zdravnikov, pričakujem pa, da jo bo do prihodnjega tedna uveljavila večina.« pravi Mateja Grat. Tudi zato je Fides pozval strokovno vodstvo bolnišnice in predstojnike, da prilagodijo načrtovane pro-

grame tako, da jim bo omogočena priprava na delo.

Strokovno vodstvo bolnišnice se je že odzvalo na spremenjene razmere: »Pripravili smo organizacijska navodila, ki so jih dobili vsi predstojniki oddelkov. Zaenkrat ne pričakujemo, da bi bolniki v kakršni koli obliki občutili protest zdravnikov,« zagotavlja strokovna direktorica bolnišnice Frančiška Škrabl Močnik.

Tako je ta teden, kako bo prihodnji, je že težko predvideti. Pogajanja zdravnikov za višje plače se bodo namreč nadaljevala v ponedeljek. Kot je opozoril predsednik slovenske-

ga sindikata Fides Konrad Kuštrin, »se nezadovoljstvo zdravnikov v Sloveniji hitro povečuje, tako da so zahteve po izostritvi sindikalnega boja vedno glasnejše, saj se je razmerje med povprečno plačo zdravnika in povprečno plačo državi praktično izenačilo z razmerjem, ki je leta 1996 pripeljalo do najdaljše stavke zdravnikov v slovenski zgodovini.«

Glavni odbor Fides je zato v sredo razpravljal tudi o napovedi stavke. Če se bodo zanj tudi v resnici odločili, bodo stavkali tudi zdravniki v celjski bolnišnici. »O tem ni dvoma,« pravi Mateja Grat. MILENA B. POKLIČ

Krmilo, narejeno za žensko roko

Prototip slovenske ženske s potencialnimi in z izkoriščenimi možnostmi, ki bi ji bile na voljo, ne obstaja. Dom, družina, otroci, študij, delo, kariera? Gre za vsakokratni splet okoliščin in individualnih odločitev. Nekaj mladih dam je v luči dneva žena z nami delilo poklicna in zasebna pričakovanja, izkušnje in tudi mnenja in osebne poglede na to, kako se na njihove ambicije odziva družba.

Superženske: mame in karieristke

Anamarija Bosak, samostojna novinarka, je z dvema otrokoma prej izjema kot pravilo. »Spolzka tla nas čakajo že v tistih občutljivih letih, ko je dekle polno zanosa in vizij o uspešni (finančni) prihodnosti, ki jo večini zagotavlja študij, potem pa je tako težko, skoraj nemogoče dobiti zaposlitev, sploh za nedoločen čas. Če jo že dobi, jo čaka nova preizkušnja; svojo usodo bo v najbolj plodnem obdobju zapečatila, če ne že povsem odkrito z raznimi nelegalnimi podpismi pogodb o tem, koliko let ne bo zanosila, pa z namigi o tem, da si družine nima smisla omisliti. Dobesedno ti »pade dok!« Govorim iz lastnih izkušenj, poznam tudi več primerov, ko je redna služba zaradi nosečnosti splavala po vodi. Saj so naslovi, na katere se lahko ob kršenju osnovnih pravic obrneš, a je bore malo učinka,« razmišlja Anamarija.

Za družino se je prav tako že odločila Natalija Plemenitaš Fuchs, politologinja, zaposlena na ministrstvu za obrambo, ki končuje podiplomski študij, za nameček je na zadnjih lokal-

nih volitvah kandidirala za županjo Dobja, kjer je trenutno občinska svetnica. »V največji meri pa trenutno mama 7-mesečne Ajde. Z možem sva se po volitvah odločila za starševstvo. Takrat sem bila že skoraj tri leta za nedoločen čas zaposlena, tako da je bila odločitev premišljena in načrtovana, prej si na starševstvo ne bi upala niti pomisliti,« pravi Natalija. Vendar vse kljub temu ni rožnato. »Moram priznati, da si v službi od trenutka, ko napoveš nosečnost, hočeš nočeš pomaknjen na stranski tir, čeprav sem se sama v Ljubljano vozila do 30. tedna nosečnosti ter vestno izpolnjevala delovne naloge. Žalosten si recimo tudi, ko na primer ob novem letu ali morebitnih reorganizacijah v službi nihče ne pomisli nate ... To je pač davek, ki ga moramo plačati mlade mame. Tudi jaz ne vem, kje bom pristala po vrnitvi s porodniške,« koordinacijo materinstva in kariere izkuša Natalija.

Raje kasneje in »na zih«

Tudi Polona in Nataša se strinjata, da je socialna varnost predpogoj za ustvarjanje družine. Polona Dolžan, oblikovalka za uprizoritvene umetnosti, ki trenutno dela in študira v Londonu, pravi, da se zaenkrat osredotoča na kariero. Družina? »Verjetno bi v Celju nekako šlo zaradi bližine družine, majhnosti mesta in manj stresa. Najprej si moram omisliti lastno prakso in redne prilive. Sicer pa si moja generacija zgornjo mejo glede starševstva postavlja okoli 35. leta ali še kasneje. Na prvem mestu je skrb, kaj boš otroku lahko nudil; sedanje generacije smo pač vane večjega materialnega udobja,« komentira Polona.

Anamarija Bosak s Pijo in Petjo

Nataša Peunik, profesorica španščine na celjski I. gimnaziji pravi, da se šteje med srečnice, ker ima službo. »Sicer pa je delovnih mest premalo, vsaj v šolstvu je že zdaj ogromno nezaposlenih učiteljev. Če se torej borimo za obstanek v smislu iskanja lastnega prihodka, nas večina ne upa pomisliti na družino, saj mislim, da bi bilo neodgovorno na svet spraviti otroka, ki ne bi imel že od začetka zagotovljenega minimalnega življenjskega standarda. Prav tako primanjkuje stanovanj oziroma so predraga. Vsak od nas pa bi se želel prej ali slej odcepiti od svoje primarne družine,« meni Nataša.

Nekje v nedefinirani prihodnosti pa vendarle ... »Seveda

se dolgoročno vidiš v vlogi, ko s partnerjem dosežeš tisti tihi dogovor, ko veš, da si pripravljen v neko življenje vcepiti vse dobro in da bo to bitje plod razumevanja, ljubezni in spoštovanja ... Ampak ne v Londonu, veliko bolj pomirjajoče bi bilo začeti družino doma,« pravi Polona. In Nataša dodaja: »Vso energijo usmerjam v poučevanje in nadaljnji študij, potem bosta enkrat na vrsti še stanovanje in družina. Zaenkrat mi ustreza biti brez tovrstnih obveznosti.«

Moškim JE lažje

Ne glede na to, ali so že izkusile družinsko življenje, se sogovornice strinjajo, da v družbi še vedno prevladuje ureditev, kjer je delitev vlog ne-

Zahtevam po enakopravnosti žensk in moških je v slovenski družbi pravno-formalno zadoščeno. V praksi pa se načelna enakopravnost izkaže za ohlapen sklop priporočil o ravnanju. Primerjalne statistike glede plač, stopenj izobrazbe in zaposlenosti ter zasedanja vodilnih položajev so same po sebi dovolj zgovorne. Še vedno v škodo žensk. Dovolj jasn merilec ženskam prijazne socialne klime je demografija, konkretnije, število rojstev. Vsaj ta krivulja se dviguje ...

sorazmerna. Karieristke ali ne, domače ognjišče ostaja pretežno domena žensk. »Sodobna ženska je razpeta med željo, če ne že med pohlepnostjo po karieri, ki jo narekuje tekmovalno okolje, in tistim prvinskim klicem »biti mati«, varovati in negovati svoj naraščaj. Ob tem krmari še gospodinjstvo in podpira bog ve koliko sten hiše,« razmišlja Anamarija. »Trdim, da je moškim v naši družbi vsekakor lažje. V letu, ko mati ostane doma, se vse vrte okrog skrbi za otroka, gospodinjstva, neprespanih noči. Moški imajo kljub družini normalno kariero, socialne stike, kar zase ne morem trditi,« dodaja Natalija, ki ji je družina sicer največja vrednota.

»Nikoli nisem bila radikalna feministka; smo pač drugačne od moških, to jemljem celo kot pozitivno. Verjamem pa, da se diskriminacija še vedno prakticira, kjerkoli na svetu obstajajo mikrokozmosi moškega šovinizma. Da ne govorim, da nas tudi ženske včasih predalec zanese,« je prepričana Polona. »Ženska je seveda razpeta med delodajalcem in družino, saj obe strani zahtevata vso pozornost in energijo. Ampak dan ima samo 24 ur in vsega preprosto ne zmoremo,« pravi Nataša. »Res je včasih umetnost usklajevati vse vloge, vendar si upam trditi, da je ženskam pač dano misliti na deset stvari naenkrat, kar je tudi prednost,« zaključuje Natalija. Anamarija, ki pravi, da ji uspeva le zaradi podpore partnerja, matere in fleksibilnega delavnikarja, pa: »Občudujem ženske, ki nadgrajujejo svojo kariero kljub otrokom. Kamorkoli se ozrem, je polno takšnih žensk, ki tekmujejo same s seboj in presejajo fizične in psihične danosti, da so otroci preskrbljeni in služba »oddelana«, zato bi jim morali poklone izražati večkrat - ne le na leto, ampak na dan!«

POLONA MASTNAK

Polona Dolžan

Natalija Plemenitaš Fuchs

Nataša Peunik (Foto: AŠ)

Ob dnevu žena bodo bencinski servisi družbe OMV Slovenija jutri pripravili akcijo podeljevanja brezplačnih vrtnic in čokoladic. Akcija bo že deseto leto zapored, voznicam in sovoznicam, ki bodo obiskale katerikoli servis v državi, pa bodo podelili po 10 tisoč cvetov in sladkih presenečenj.

NOVO

INTERNET, TELEVIZIJA, TELEFONIJA

HUDA TROJKA!

že za

22€

mesečno

* Paket vključuje hitrost interneta 256Kbps / 128Kbps.

Dodatne informacije:
03 42 88 112
03 42 88 119
e-mail: info@turnsek.net

lektro
TURNŠEK

Moj sanjski
stanovanjski
kredit!

Do 31. 3. 2008 brez stroškov odobritve.

Sanjate o večjem domu?

Uresničite svoje sanje o nakupu ali prenovi nepremičnine z izjemno ugodnimi pogoji Raiffeisen nepremičninskih kreditov:
- odplačilo do 30 let,
- do 100% gotovinsko izplačilo.

Raiffeisen
BANK
Moja banka

www.raiffeisen.si
080 10 08

Sprehod med zakladi Rifnika

Ko se legende preteklosti spletoje v zgodbe sedanosti

Lepa grofična z gradu Ploštajn in sin gospoda Rifniškega sta se zaljubila. Nič ni zalegla prepoved nje-nega ošabnega očeta, da bi nezaze-lenega zeta sploh še kdaj pogleda-la. Kdove kako dolgo sta se zaljub-ljenja v zavetju noči srečevala na mostu, ki je v tistih časih povezo-val oba gradova. Ko je za to izvedel mladenkin oče, je v besu izruval ključni kamen mogočnega oboka. V viharni noči, ki je sledila, je de-klara spet tekla v naročje svojega ljube-ga. Prva je stopila na most. Vse, kar je tisto noč še slišal hudoben ploštajnski graščak, so bili obupa-ni kriki njegove nesrečne hčerke. Kmalu so potihnil v pogoltnih vt-
tincih Kozarice ...

Danes je to le še legenda, ki jo Šent-jurčani prenašajo iz roda v rod. Za ljudi na pobočju Rifnika pa se zdi, da še vedno živijo s stoletnimi zgod-bami, ki so vtisnjene v vsak rifniški kamen. S svojimi 568 metri nadmor-ske višine je Rifnik skromnejša vzpe-tina nad Šentjurjem, z vsebino pa jo prekaša le redko katera lokacija. Pri-ljubljena izletniška in pohodniška točka je pravi izlet v zgodovino. Mi smo ga začeli pri grajskih ruševinah na nekdanj Koroščevi, zdaj Arbajter-jevi domačiji. Obiskovalci, ki jih na strateški lokaciji ni malo, jim upra-vičeno pravijo kar Grajski, saj so last-niki čisto pravega gradu. Grad Reich-enegg je bil prvič omenjen leta 1163, podrt pa v drugi polovici 17. stoletja. Vrli uradniki so svojčas hoteli celo zaračunati nadomestilo za stavbno zemljišče in le težko so jih sedanji lastniki prepričali, da sicer veličast-ne ruševine že dolgo ne premorejo niti strehe. **Marija in Jože Arbajter** sta nas pričakala, kot znata le onad-va. S širokim nasmehom, z gostim pogovorom in obloženo mizo. Ko Ma-rička, kot jo poznajo prijatelji, ne

NOVI TEDNIK
v vašem kraju

bo več ena najbolj priljubljenih učiteljic v bližnji osnovni šoli, bo odpr-la slaščičarno. V prostem času bo vla-gala sadje in zelenjavo. Iz njene kuhinje že zdaj nihče ne odide lačen, njene sladkarije so legendarne, zbir-ka vložnih kozarcev pa še na pom-lad tako bogata, da si niti misliti ne morete. »Vse to neskončno rada počnem, še posebej takrat, ko s tem raz-veselim svojo družino in tudi vse ti-ste naključne obiskovalce, ki se us-tavijo na poti na vrh. Z mnogimi os-tanemo v stikih, kartice s pozdravi in zahvalami pa mi vedno znova po-lepšajo dan,« se razgovori Marija. Kot pravi Jože, je vsa družina – sin Joži

Ací Urbajs je mestni viničar, ki tudi v svojem rifniškem vinogradu ohranja vinarsko tradicijo, ki je pri nas skoraj povsem izumrla.

in hči Anja čez teden študirata – zelo navezana na Rifnik ter vse, kar je z njim povezano. Vsaka medalja pa ima dve plati. »Pešpot vodi čisto ob domačiji, lepo je označena in uho-jena. Večina ljudi je prijaznih in ved-no dobrodošlih. S kakšnimi deseti-mi odstotki nevzgojenih je pa ver-jetno povsod križ ...« za konec pove Jože.

Konji, rože in žlahtno vino

Pot smo nadaljevali na drugi strani hriba v Sv. Jakobu. Ena od poti na Rifnik se namreč začne ob kmetiji Zdolškovi. Do hude poplave konec osemdesetih je bila pri hiši gostilna, zdaj pa sta od nje ostala le še lepa domačija in gostoljubje. Družinska ljubezen do konj je prerasla v priz-nan Konjenski klub Lastrada. Ime je dobil po hanoverski kobili, ki je v letu ustanovitve kluba ob žrebitvi poginila. Dolgoletni rejec športnih konj **Jože Zdolšek** je svoje poslanstvo prenesel predvsem na hčer **Špelo**. Iz ljubiteljske jahalke je postala inštruk-torica jahanja. Vsak teden se v njih-ovih hlevih zbira približno dvajset te-čajnikov. Za ljubitelje in prave »zas-vojenca« pa je prava paša za oči kon-jeniška tekma v času šentjurskega jurjevanja. Kot pove Jože, jih moti le prometna cesta ob menaži. Kljub oznakam mnogi vozniki hitrostne omejitve enostavno spregledajo.

Če pri Zdolškovi lepo upočasnite in tik za hišo zavijete levo, se o-zka cesta kmalu spremeni v pravo panoramsko razglednico. Da ima sre-čo, ker je doma prav na tem poboč-ju, je prepričan vrtnar **Gorazd Mau-er**. Na njegovem vrtu je približno tri tisoč bolj ali manj posebnih rast-lin, zbirka iglavcev pa je sploh naj-večja v Sloveniji. »Očitno tem moj-im rastlinam rifniška zemlja dobro dene.« Rdečkasta zemlja nas sicer spomni na čisto druge kraje, a nam Mauer pojasni, da so pred drugo sve-tovno vojno pod Rifnikom celo ko-pali poskusni rov za železokop. »Na mojo srečo je bila koncentracija že-leza premajhna,« se pošali znani vrt-nar in nam razkaže zbirko kaktus-ov pod snegom. Če ste doslej svoje pikajoče prijatelje pozimi skrbno selili v notranjost, vam po večlet-nih izkušnjah našega sogovornika zagotavljamo, da je kaktusom za zi-mo, mraz in sneg eno figo mar!

Rifniška zemlja pa ni dobra le za rože, njegova pobočja so tudi ena naj-bolj cenjenih šentjurskih vinograd-niških leg. Morda tudi zato, ker ima

Grajska Jože in Marija Arbajter ob najbolj znamenitih šentjurskih ruševinah ohranjata žlahten pomen gostoljubja.

Špela Zdolšek je z očetom Jožetom ustanovila Konjenski klub Lastrada. Tudi Rifnik se ponaša z nekaj zelo lepimi jahalnimi tereni.

tu svoj vinograd mestni viničar **Ací Urbajs**. Pokušina vina v njegovi kle-ti je posebno doživetje. Vinogradniš-tvo in kletarjenje se tu prepletata z življenjsko filozofijo, ki pušča pro-stor tudi za izkušnje in tradicijo na-ših prednikov. Urbajs je znan pred-vsem po tem, da svoj vinograd negu-je po sonaravnih biodinamičnih me-todah, vina pa po nepotrebnem ne obremenjuje z žveplom.

Planota Rifnika je po vsem doži-vetem kot smetana na torti. Gozd-na potka sprehajalca pripelje do ar-heoloških izkopanin poznoantičnega in zgodnjekrščanskega časa. Razgled na Šentjur in okolico pa bi si zaslu-žil zgodbo zase. Rifnik nas je prev-zel s svojo lepoto in z gostoljubjem,

domačini pa bi si želeli, da bi svojo priljubljenost znal tudi tržiti in po nedeljskem sprehodu na vrhu mor-da ponuditi tudi skodelico čaja.

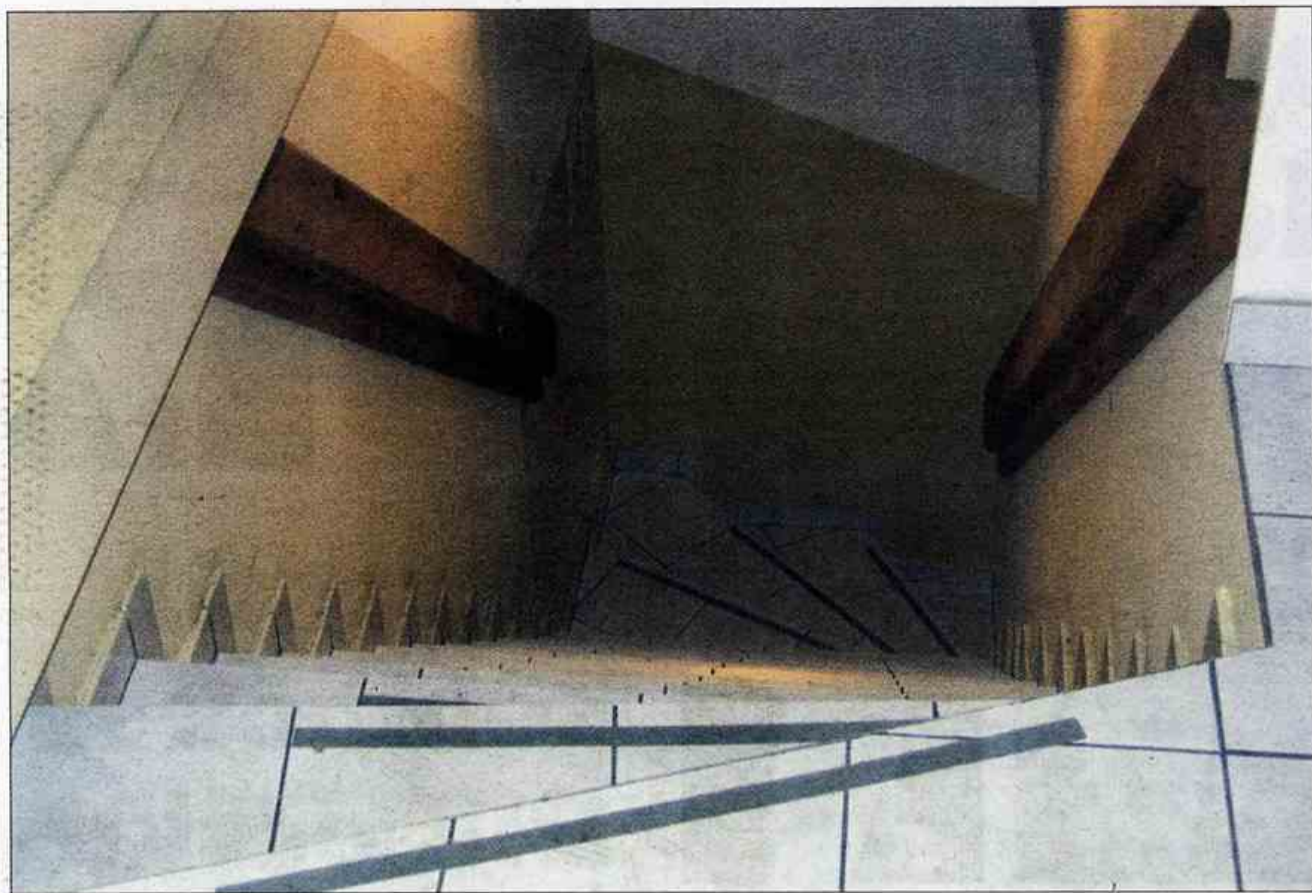
SAŠKA T. OCVIRK
Foto: KATJUŠA

V akciji NOVI TEDNIK V VAŠEM KRAJU bomo obiskali celjsko mestno četrt GABERJE. Našo novinarko boste našli v torek, 11. marca, ob 14. uri v prostorih Športnega društva Gaberje na Mariborski 42.

Gorazd Mauer je, kot pravi, srečen človek. Združil je konjiček in delo. Njegov čudovit vrt bo na drugo junjsko nedeljo letos že desetih odprl vrata nekaj sto obiskovalcem. Od letos je na njegovem domačem naslovu tudi sedež društva za kulturo vrtov.

Strme stopnice do skromnega doma Irme in njenega sina

Dve želji utrujene matere

Manj stopnic in vsaj besedo mama iz ust prvorojenca si želi Irma Kuzman - Prva na seznamu za občinsko stanovanje, a po treh letih še vedno brez njega

V zgodbi, ki smo jo zapisali, so združene malodane vse tegobe današnjega sveta, ki se za nameček dogajajo prav ženski. Borba z revščino, borba za stanovanje, za dobrobit otroka, borba s partnerjem in z boleznijo. Edino, kar močno štrli iz otožne zgodbe, je neverjetni optimizem ženske, ki vse naštetu že vrsto let prenaša iz dneva dan.

Kdor Irmo Kuzman, nasmejano črnolaso trgovko, ki kupcu vedno nameni toplo besedo, pozna le iz trgovine, si gotovo misli, da v njeni glavi ni niti trohice skrbi. Dejansko stanje je vse prej kot to. Po navedbi vseh bolezni, ki jo poleg Chronove bolezni tarejo, je pravi čudež, da še vseeno hodi v službo, pa čeprav le za polovični delovni čas. Kadar je ne tarejo zdravstvene težave, se stanje poslabša njenemu prvorojencu Klemnu. Kadar na avtu kaj »crkne«, so pod vprašajem ostale življenjske potrebščine in plačilo položnic, celo najemnine. Kadar ji strme stopnice do stanovanja, po katerih mora na hrbtnu nositi sina, celo ne delajo večjih te-

žav, lahko sina zaradi strahu pred višino zagradi epileptični napad. In kadar se bliža pomlad, ji želodec žre negotovost, ali bo po izteku stanovanjske pogodbe tokrat pristala na cesti.

Znova za leto dni

Ravno na dan, ko je izvedela, da ji je njen najemodajalec v imenu občine znova za leto dni podaljšal pogodbo, smo jo obiskali. »Trenutno sem si močno oddahnila, driska, bruhanje in glavobol so minili.« Še naslednje leto

dni bo s kilo ob vikendih po stopnicah do tretjega nadstropja nosila odraslega sina, še naslednje leto bo v času padavin pod strop nastavljal vedra. »Po zbranih točkah sem v vojniški občini prva na seznamu prosilcev za dodelitev občinskih stanovanj, a ga še nisem dočakala. Pet ali šest so jih medtem že vselili, zame pa, kot pravijo, nobeno ni bilo primerno. Želim si, da bi mi jih vsaj ponudili, saj bi bilo primerno že takšno stanovanje, ki je vsaj kakšno nadstropje nižje od sedanjega. Do njega prav v zad-

njem, najvišjem delu vodijo tako strme stopnice, da sin zaradi strahu pred višino pogostokrat dobi epileptični napad. Obenem se me sam ne more držati in sploh pomisliti raje ne, kaj bi se zgodilo, če bi mi padel. Da ne govorim, kako se »ovoriva« dol in gor po stopnicah, kadar slučajno kaj nujnega pozabim v avtu, saj ga samega v stanovanju ne morem pustiti.«

»Ko bi mi vsaj rekel mama«

Neprimerno stanovanje pa ni edina Irmina težava. Živ-

Kot so nam pojasnili na vojniški občini, je Irma res prva na listi za pridobitev občinskega stanovanja (tudi za tega, v katerem je sedaj, plačuje neprofitno najemnino), vendar zanjo iščejo stanovanje, ki bo primerno za otroka s posebnimi potrebami. »Med sedaj oddanimi stanovanji je bilo le eno pritlično, vendar je imelo kuhinjo in kopalnico fizično ločeno, zato zanjo ne bi bilo primerno, saj otroka ne sme spustiti izpred oči. Zdaj čakamo, kdaj bo prazno kakšno stanovanje v upokojskem bloku, ki je edino v občini z dvigalom. Mogoče se bo zanjo celo našla rešitev v novem bloku, ki bo zrasel na mestu odslužene osnovne šole,« je pojasnila direktorica občinske uprave Mojca Skale. Omenjena bloka še niti graditi niso začeli.

»Ko bi vsaj stopnic bilo malo manj.« Irma komentira ob nošenju odraslega sina po strmih stopnicah.

ljenje ji že vrsto let nalaga težka bremena. Začelo se je z boleznijo komaj rojenega sina, ki ni bila pravočasno zdravljena, zato je pustila trajne poškodbe možganov, nadaljevalo z oddaljevanjem moža od prvega otroka in končno tudi od družine, stopnjevalo s kronično boleznijo, ki je dobila še »nadgradnje«, končalo pa z begom pred nasilnim možem in zasilno nastanitvijo v omenjenem stanovanju. »Najbolj težko v življenju mi je bilo za otroka. Ko so me na sprehodih z vozičkom starejše ženske spraševale, zakaj nič ne govori, nič ne hodi, zakaj tako čudno izgleda, bi se najraje kar pogreznila v zemljo. Mislila sem si, da bi bilo vse moje gorje pozabljeno, če bi mi vsaj mogel reči mama,« pripoveduje in ob tem nežno pogleda na sina, ki se pri 22. na tleh igra z makaroni, in ponosno pokaže njegove slike iz rosnih let.

»Ko sem zanosila z drugim sinom, sem znova preživljala hude strese, saj so me vsi strašili, da bo drugi otrok prav tako bolan kot prvi. Hvala bogu, niso imeli prav,« doda,

preden bi po začetnem šoku, kako je lahko toliko tegob združenih v eni osebi, uspele izreči kakšno pohvalno misel na njen račun. Irma je namreč eden redkih staršev, ki otroka s posebnimi potrebami iz ustanove tedensko vzame domov. »Če mi nošenje otroka po stopnicah ne bi bilo tolikšno breme, bi lahko z njim hodila na sprehode, tako pa med vikendi, ko ga vzamem iz dobrnskega centra, ostajava bolj ali manj za štirimi zidovi.« To, da mora sama v tistih dneh zaradi prostorske stiske spati na tleh, je ne moti. Kot je ne moti to, da je ves vikend na razpolago zgolj njemu. Ali realnost, da mora kljub službi in pokojnini zase in zanj predelovati podarjena oblačila, saj denarja za nove ni. »Nisem tip, ki bi tarnal, saj vem, da mnogi živijo še težje kot jaz. Edino, kar si res močno želim, je, da bi Klemen, ki ima nadvse rad vodo, enkrat občutil pravo morje. To mi bo pomenilo toliko, kot da bi mi rekel besedo, za katero vem, da jo od njega nikoli ne bom mogla slišati.«

ROZMARI PETEK

Zgolj en detajl njenega, že tri leta začasnega doma na Frankolovem.

Če ste pripravljeni Irmi pomagati, da v srcu zasliši težko pričakovane besede, to sporočite našemu uredništvu. Skupaj bomo poiskali način, da si bo Klemen skupaj z mamo lahko privoščil slano čofotanje.

Za zastonj kepico sladoleda?

Slovenija je priznala Republiko Kosovo – Neznanka ostaja gospodarsko sodelovanje

V skladu s pričakovanji so poslanci na izredni seji v sredo z večino izglasovali sklep o priznanju neodvisnosti in suverenosti Kosova. S tem je Slovenija priznala Kosovo kot neodvisno in suvereno državo, nekateri pa že napovedujejo, da bo imela odločitev Slovenije dolgoročne posledice, sploh na gospodarskem področju.

Med redkimi, ki so glasovali proti priznanju Kosova, je bil poslanec SNS Zmago Jelinčič: »Ne vem, zakaj je bilo treba tako hiteti in zakaj je bilo treba priznati državo, ki je nastala na osnovi temeljev, ki kršijo mednarodno pravo, vse deklaracije ZN in ustanovno listino EU. Gre za to, da je Slovenija podlegla pritiskom velikih gospodarjev, ZDA in EU. Slovenija nima lastnega jaza in ponosa, enostavno, postali smo to, kar smo vedno bili – hlapci nekega drugega gospodarja. Nekoč Dunaja, potem Beograda, zdaj Bruslja.«

Poslanec Jelinčič pričakuje povračilne ukrepe v Srbiji, predvsem pri gospodarski menjavi. »Za to, da bomo dobili kepico zastonj sladoleda in da nas bodo Američani potrepili po hrbtu, smo pripravili zelo pomembno prijateljstvo s Srbijo. Kdor primerja slovensko priznanje s kosovskim, je navaden idiot. Slovenija je bila čisto nekaj drugega, saj je bila konstitutivni narod najprej kraljevine in nato še države Jugoslavije. Albanci nikoli niso bili.«

V razpravi so pomisleke izražali tudi drugi poslanci. »Smotrnejše bi bilo, če bi Slovenija s priznanjem še poča-

Franc Sušnik

kala, vsaj do takrat, ko bo predsedovanje EU prevzela Francija. Če bi Kosovo priznali malo kasneje, ko se bodo čustva ohladila, bi bila tudi gospodarska škoda, ki bo iz tega izhajala, manjša,« je povedal Matej Lahovnik (Zares). »Tudi gospodarstveniki so me opozorili, da bi bilo dobro malo počakati, ker se bo odnos srbske javnosti do slovenskih izdelkov poslabšal. V zadnjem letu se je bistveno povečala menjava s Srbijo, odnosi so se izboljšali in tudi imidž slovenskih blagovnih znamk je bil temu primerno boljši. Zato me skrbi, da bo priznanje odmevalo v srbski javnosti, ker je Slovenija precej bolj izpostavljena kot druge članice Evropske unije. Končno predsedujemo EU, smo nekdanja članica SFRJ in s tega vidika bi bilo pametno počakati, da se razgreta čustva umirijo.«

Kljub temu je bila podpora Kosovu kot samostojni državi med poslanci skoraj soglasna. »Glasovanje je bilo enoglasno, šlo je za večinsko potrditev, kar je pravzaprav normalno,« je poudaril žu-

Matej Lahovnik

pan Občine Vransko in poslanec SDS Franc Sušnik. »Prepričan sem, da je to v pravem trenutku in na prav način izglasovana zadeva. Gre le za potrditev obstoječega stanja, ki je prisotno skoraj že desetletja. Odzivi v Srbiji so pričakovani in že vnaprej povedani. Vsekakor mislim, da bosta morali Srbija in aktualna srbska politika iskati evropsko perspektivo. V nobenem primeru se jim ne izide, da bi pokvarili odnose z vsemi, ki so priznali Republiko Kosovo.«

Posamični izpadi

Ravno dokaj dobro gospodarsko sodelovanje s Srbijo je ena vročih neznank v slovenskem priznanju Kosova. Politična situacija na Kosovu je na primer načrte prekrizala največjemu celjskemu trgovcu Tušu. Ta naj bi v začetku meseca v Somborju odprl svoj prvi supermarket, a je odprtje prestavil. Obenem sta dva objekta Engrotuša že v zaključni gradbeni fazi, kar pomeni, da bodo v kratkem na odprtje čakali že trije objekti, v gradnji pa so trenutno še štirje. V Srbiji ima tako Tuš naloženih več kot 40 milijonov evrov.

Predsednik uprave Gorenja in predsednik združenja Manager Franjo Bobinac je že pred časom pozval vlado, naj ne hiti s priznanjem Kosova. Če pogledamo primer Gorenja, je Srbija eden njegovih najpomembnejših trgov. V strukturi prodaje predstavlja približno 7 odstotkov, poslovanje pa še raste. Lani je Gorenje na srbskem trgu realiziralo več kot 72 milijonov evrov prodaje, pohvali pa se lahko z dobro tržno pozicijo ter prepoznavno in cenjeno blagovno znamko. Poleg tega je s postavitvijo dveh tovarn, hladilnikov v Valjevu in boilerjev v Stari Pazovi, pridobilo status lokalnega proizvajalca in v Srbiji zaposluje že skoraj tisoč ljudi. Naložbe v Srbiji v lanskem letu so znašale približno 12 milijonov evrov, letos pa naj bi bile še višje.

Biserka Klajnšek

Tudi zato v Gorenju upajo, da bo v aktualnem političnem dogajanju zmagal razum. »Upam, da bodo srbski poslovni partnerji in tudi potrošniki videli, da se gospodarstvo v Sloveniji ves čas in tudi ob teh aktualnih dogodkih zaveda daljnosežnosti naših medsebojnih odnosov,« je povedal Franjo Bobinac, ki priznanje neodvisnosti Kosova ocenjuje kot dejstvo, da je politika »umetnost možnega«. »Želimo si, da zaostrene razmere ne bi dolgoročno vplivale na poslovanje in da bodo poslovni partnerji razumeli, da smo mi partnerji, ne le prodajalci, da zaposlujemo ljudi ter da bi bili pritiski s strani Srbije na naša podjetja slabi zanje in za njihovo gospodarstvo. Naj pa poudarim, da v Gorenju kakšnih groženj nismo prejeli, nasprotno, prejeli smo številne klice poslovnih partnerjev, da ekscesi, ki so bili vezani na določene demonstracije ali vandalizem, niso izraz večinske volje srbskega naroda ali politike, temveč da gre za posamične izpade.«

Podobne izkušnje imajo tudi v družinskem podjetju Bimex, ki je leta 2002 v Požarevcu začelo proizvodnjo dušilk za preprečevanje radijskih motenj. Lastnika Biserka in Damjan Klajnšek, ki sta se ravno v petek vrnila s skupščine srbskega podjetja, nista naletela na težave. »Že na meji sva opazila, da je sicer prometa malo manj kot ponavadi, delavci pa so naju bili veseli,« pripoveduje Biserka Klajnšek. »Imam občutek, da so oni bolj zaskrbljeni za svoja delovna mesta kot smo mi, saj se zavedajo, da so odvisna od politične klime. Res, da so zaradi Kosova razočarani, vendar se kljub temu bojijo, da bi se zaradi tega vrnila časi Miloševića in časi blokad.«

Do uradnega priznanja Kosova s strani Slovenije so se po pripovedovanjih podjetnikov, ki dnevno poslujejo s Srbijo, razmere izboljšale. Za očno, kaj bo prineslo dejansko priznanje, pa je še prezgodaj. URŠA SELIŠNIK ROZMARI PETEK

Franjo Bobinac

Franci Pliberšek

Prestič Bobincu in Pliberšku

Včeraj zvečer so v Cankarjevem domu slavnostno podelili že 40. nagrade Gospodarske zbornice Slovenije za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke. Med sedmimi nagrajenci, ki jih je izbrala komisija v sestavi nagrajencev iz minulih let, sta tudi podjetji Gorenje in Mik Celje.

Pri ocenjevanju njihovih dosežkov se poleg splošnih tržnih in razvojnih rezultatov gospodarske družbe, rezultatov poslovanja in izvoznih rezultatov upoštevajo tudi merila, kot so visoka poslovna in podjetniška kultura. Vseh meril je kar 60, pomembna povezava pa je tudi v vodilnem človeku družbe s samo družbo. Tudi zato se nagrade smatrajo tudi kot osebne nagrade vodilnim.

Imenovanje Franja Bobinca in Gorenja je bila bolj ali manj pričakovana. V obrazložitvi so zapisali, da Gorenje ostaja pojem slovenske industrijske prodornosti in internacionalizacije. Obenem se v družbi povečuje delež tujih investitorjev, povečujejo pa se tudi Gorenjeva vlaganja v tujino.

Tehten kriterij za imenovanje Francija Pliberška in podjetja Mik Celje je bilo tudi število visoko izobraženih kadrov ter pokroviteljstvo nad športnimi, kulturnimi in dobrodelnimi prireditvami. »Nagrada je dokaz, da smo v teh letih stopali po pravi poti, da smo naredili marsikaj dobrega. Predvsem zato, ker smo začeli iz nič. Iz dveh zaposlenih leta 1990 je naša ekipa zrastle na 173 mikovcev in 130 zunanjih sodelavcev. Za vse to je potrebno veliko energije, veliko znanja, volje in seveda prava ekipa. Največja umetnost pa je, da stvari pripelješ tako daleč, da vsak člen te ekipe deluje po svojih najboljših močeh in se pri tem še razvija. Mislim, da je naša veriga sestavljena prav iz takšnih členov,« je po prejemu nagrade povedal Pliberšek.

Težave drugo ime za priložnost

Medijska pozornost ob podelitvi nagrad je ponavadi tudi priložnost, da gospodarstveniki opozorijo na kakšne težave. Bobinac v Združenju manager opozarja na prehitro priznanje Kosova, Pliberšek pa je o težavah bolj zadržan. »Težave peljejo do sprememb, te pa so le drugo ime za priložnost. Takšen je bil slogan letošnje podelitve nagrad GZS in z njim se popolnoma strinjam. Jaz težav nikoli ne obešam na veliki zvon, temveč jih raje rešujem. Če pa me že izzivate, mislim, da bi država morala nekaj storiti na področju gradbeništva oziroma pri zaščiti podizvajalcev v velikih gradbeniških poslih. Podobno kot je zaščitila končnega kupca nepremičnin. Mi sicer govorimo o pravni državi, vendar država, ki dopušča, da velika podjetja objavljajo stečaje nekaterih svojih podjetij, da jim ni treba plačevati podizvajalcev, po mojem mnenju ni povsem pravna in tukaj zeva velika luknja, ki jo bo morala država nekako rešiti. Občutek imam, da je pri nas kaznovan plačnik, ne pa obratno,« je opozoril »mikovec«.

ROZMARI PETEK
Foto: GREGOR KATIČ

Štórski jeklarji se širijo

Družba Štore Steel namerava v prihodnjih letih svoje zmogljivosti povečati na 250.000 ton letno. Zato že nekaj časa posodablja in širi proizvodne prostore.

Povpraševanje po jeklih iz Štor je že nekaj let tolikšno, da bi lahko prodajo, če bi seveda imeli zadosti proizvodnih zmogljivosti, krepko povečali. Pred časom so svoje proizvodne zmogljivosti želeli razširiti v Split, vendar je hrvaški sklad za privatizacijo kar dvakrat zavrnil njihovo ponudbo za nakup splitske železarnice. Zato so se odločili, da bodo proizvodne zmogljivosti razširili kar na »domaćem dvorišču«.

Podjetje Štore Steel je lani prodalo 150.000 ton izdelkov in zanje iztržilo 115 milijonov evrov. Letos načrtujemo prodajo 160.000 ton v vrednosti 125 milijonov evrov.

Ta teden so z italijanskim podjetjem Siderimpes podpisali pogodbo za dobavo nove valjarske proge. Vrednost opreme je 12,8 milijona evrov, vrednost celotne naložbe v posodobitev in povečanje zmogljivosti valjarne pa je od 20 do 21 milijonov evrov. Naložbo bodo končali januarju 2010, pri njeni izvedbi pa ne bo treba prekinjati proizvodnje na obstoječih valjarskih progah.

V Štorah pripravljajo tudi projekt za povečanje zmogljivosti jeklarne. Pri tem načrtujejo, da bodo polovico vrednosti naložb financirali iz lastnih virov. JI

 ORODJARNA1894

Bežigrajska 10, Celje

Sredini pogovori s kandidati za skupinsko hujšanje so ponovno potrdili, da so neuspešne diete marsikoga pripeljale do odločitve, da osvoji znanje zdravega prehranjevanja in pridobi veselje do gibanja (z leve proti desni prim. Jana Govc Eržen, Anja Lesjak in Nataša Šuster).

Skupina hujšanja pred prvim izzivom

S pomočjo povabljenih na razgovor smo uspešno sestavili skupino dvajsetih udeležencev letošnje, pete akcije Hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje. Skupino letos prvič zastopajo skoraj same ženske, zato bo edini moški udeleženec resnično blažen med ženami. Objava seznama je pogosto nevhvalna stvar. Četudi se ne boste našli na njem, vam svetujemo, da hujšate z nami s pomočjo tedenske rubrike na straneh našega časopisa in v sredinih reportažah Radia Celje.

Srečanje z vami je vodilo za uspešno in trdo delo v naslednjih slabih treh mesecih, kolikor bo trajala akcija zdravega hujšanja. Rdeča nit

zgodb, ki so vas prisilile v odločitve, da boste rekli kilogramom stop in začeli novo življenje, je pogosto enaka - nezadovoljstvo s samopodobo in neuspešno izgubljanje ter še hitrejšo pridobivanje kilogramov. Neuspešne diete so zato marsikoga pripeljale do odločitve, da osvoji znanje

zdravega prehranjevanja in pridobi veselje do gibanja. Veliko vas je takšnih, ki ste vzor videli v naših dosedanjih udeležencih kot dokaz, da je vložen trud poplačan. Nekateri ugotavljate, da ne znate pripravljati ustreznih jedi in se prehranjevati, vzpodbudne tudi niso besede, da pri razda-

janju za svoje najbližje pogosto pozabljamo na lastno zadovoljstvo. Gibanja pogosto ni na urniku, ker zanj ni motivacije in pravega časa, v zameno zato se pojavlja kopica izgovorov.

Upamo in želimo si, da boste izbrani za skupinsko hujšanje od marca do junija spoznali način za odpravljanje omenjenih težav in se ga za vselej trdno oklenili. Tistim, ki te priložnosti niste dobili, priporočamo, da nas spremljate in črpate novo znanje.

Čestitamo in se veselimo prvega srečanje v torek ob 16. uri v Zavodu za zdravstveno varstvo Celje.

MATEJA JAZBEC
Foto: GREGOR KATIČ

POZOR, HUD PES

Teden indijskega filma

Piše: MOHOR HUDEJ
mohorh@hotmail.com

Številne države, kraji, ki sem jih v preteklih letih »dal skozi«, bi se mi zagotovo zdeli povsem drugačni, nanje bi gledal z drugačnimi očmi, če bi poleg njih ne obiskal tudi Indije. Indija je protislovna, kontrastna, kaotična kot kakšen Empedoklov prakaos, dežela, kjer se preteklost meša s sedanjostjo, prihodnost pa se je že zgodila, dežela, kjer je mit resnica, resnica pa ciklični krog ponovnih rojstev in domena Šive, uničevalca, Višnuja, ohranjevalca in zavesti Brahme, na nek način samoovedanja, pa se znajdi! Za primer vam povem zgodbo, ki se mi je zgodila, ko sem obiskal Fathepur Sikri, opuščeno kraljevsko mesto v osušeni goščavi Utar Pradeša. Na poti do tja so ob cesti dreserji medvedov ponujali svoje usluge, češ, ustavite avtobus, da vam kosmatinec za nekaj rupij pokaže svoje znanje. Presenečen nad tem, da v tisti pustini vidim medveda, sem vprašal domačina, od kod pripeljejo vse te medvede. Tu so, povsod, mi odgovori. Seveda sem samo pozijal. Videl je in nadaljeval, da je res, celo več, zelo so nevarni, predvsem za domačine, da običajno pridejo v vas, ugrabijo mladenke, ki si jih zvlečejo v svoj brlog, kjer jim odgriznejo stopala, da bi jim ne pobegnile, ker jim pač ideja o pobegli nevesti ne ustreza. Kaj, kaj počno? Točno tisto ja, tisto kar mislite mister, tisto počno! Tisto? Ja, tisto, točno tisto, vprašajte vaščane, res je mister, res, mi je zatrjeval.

Počutil sem se natančno tako kot vi, ki to ta hip berete. Evo, to je Indija! No, del pojmovnika imenovan s skupnim pojmom Indija. Indija je tudi visoka tehnologija Madrasa, omamljena Goa, čajna polja Darjeelina, da o krajih, kot so Agra, Varanasi, Jaipur, neusmiljena Bombay in Kalkuta, sploh ne govorimo. Oziroma o Bombayu, čigar sopomenka je tudi Mumbai, bi na tem mestu še bilo potrebno nekaj reči. Bombay je središ-

če indijskega filma, kjer je letna produkcija filmov nekajkrat večja kot v Hollywoodu, od tod se ga je prijel tudi vzdevek Bollywood. Nekje sem nekoč prebral, da posnamejo tam več kot 600 filmov letno. Indijska strast pač, film.

Pet filmov bollywoodske produkcije si bomo lahko od srede do nedelje pogledali v Art kinu Metropol. Zagotovo dogodek, ki je v Sloveniji prej kot ne izjemna priložnost za uvid segmenta indijske duše. Indijski film je, kot vse ostalo, nekaj povsem drugega kot siceršnja svetovna filmska produkcija. Duh indijskih filmov pravzaprav temelji na dolgoletni indijski dramski tradiciji. Slednja ne premore (v slovenščino je prevedena npr. njihova klasika Šakuntala) prekomernega razkazovanja strasti. Indijski filmi so zvečine lirični, zato tudi v programu petih filmov naletimo kar na tri, evropsko poimenovane - romantične komedije, poleg le-teh pa še na enega z grobo oznako drama in seveda primer indijske znanstvene fantastike, ki je indijski mistični izkušnji seveda vodnjak novih misli, plodna tla za zgodbe zgoraj opisanega tipa. Skratka, mistika povsod. Prijetno presenečenje je seveda tudi prihod indijskega veleposlanika v Celje, kar je pravzaprav povsem logično, Indijci namreč o sebi najraje kaj povedo sami. Imajo pač izkušnjo, da jih vsak drugače vidi.

Neskončno zmot o eni sami stvari, ki se imenuje Indija. Resnično velika stvar za »kulturno« Celje. Ne zamudite je! Začne se v sredo ob sedmih zvečer, Bollywood!

Udeleženci letošnje akcije Hujšajmo z Novim Tednikom in Radiem Celje so:

1. Zorislava Sevšek, Celje
2. Mojca Vinko, Celje,
3. Irena Oberžan, Štore
4. Milica Voh, Žalec
5. Milena Jurgec, Vojnik
6. Tanja Ikovic, Celje
7. Aurora Nassib, Planina
8. Marinka Pecl, Slovenske Konjice
9. Nevenka Planko, Celje
10. Jelica Agnič, Prebold
11. Janja Kupec, Loka Pri Žusmu
12. Mira Vasiljevič, Celje
13. Franc Jonke, Celje
14. Petra Vipotnik, Petrovče
15. Mirica Reberšek, Prebold
16. Marjetka Leber, Vojnik
17. Dragica Palir, Grobelno
18. Alenka Sitar, Ljubečna
19. Mateja Golavšek, Lopata
20. Mateja Vodeb Turk, Ponikva

OBČINA ŽALEC
Savinjske čete 5, Žalec
tel: (03) 713 64 12,
fax: (03) 713 64 64
www.zalec.si
obcina.zalec@eunet.si

Občina Žalec, Občinski svet Občine Žalec, Komisija za mandatna vprašanja volitve, imenovanje ter priznanja

razpisuje prosto delovno mesto

direktorja

javnega zavoda Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec

Razpisni pogoji so objavljeni na spletni strani občine Žalec
www.zalec.si

Dodate informacije dobite vsak dan od 11. do 13. ure po telefonu (03) 713 64 12. Rok za prijavo je 15 dni po objavi.

OBČINA ŽALEC

»Če bi delo opravljalale zaradi plače, ga ne bi«

Maja Brglez Vivod je socialni predana z dušo in s telesom – »Mogoče se nam je Vid rodil z namenom«

Teško je najti besede, s katerimi bi najbolje opisali Celjanko Majo Brglez Vivod. Je vodja Centra za pomoč na domu Doma ob Savinji, duša lokalnega društva Sožitje, ki pomaga osebam z motnjami v duševnem razvoju in njihovim svojcem, mati, rejnica in predvsem oseba z neizmerno človeško toplino in energijo.

Maja Brglez Vivod je, preden je sprejela delo v centru za pomoč na domu, 14 let kot svetovalna delavka delala v Osnovni šoli Hudinja. »Včasih, ko grem s kom po mestu, je ves presenečen, koliko ljudi poznam. Vendar je povsem logično, saj sem v letih dela v osnovni šoli spoznala veliko otrok in s tem tudi njihovih staršev, zdaj že pet let spoznavam starejše in obenem njihove svojce. Spet drugi me poznajo iz društva Sožitje, tako da imam res veliko znanec.«

Je mogoče potegniti vzporednice med delom v osnovni šoli in centru za pomoč na domu?

Že od nekdaj sem vedela, kaj želim početi. Vrstniki so se že v študentskih letih obračali name, kadar so potrebovali oporo, in začutila sem, da bi bilo delo z mladostniki v okviru svetovalne službe ravno pravnje zame. Z delom v svetovalni službi se mi je izpolnila mladostna želja. Ker sem človek, ki vedno išče nove izzive, priložnosti, da naredi nekaj več od tistega, kar je nujno pričakovano, sem sprejela izziv in šla na povsem novo področje. Iz populacije

od sedem do 14 let sem šla v populacijo povprečno 80-letnikov s povsem drugimi težavami. A menim, da če znaš človeku prislunhiti in ga začutiti, leta niso pomembna. Kadar ima človek težavo, jo ima ne glede na to, koliko je star. V tem pogledu je prejšnje in sedanje delo podobno, pri čemer se izogibam primerjavi, da je delo s starejšimi kot delo z otroki. Daleč od tega. Če gojiš spoštljiv odnos tako do otroka, ki je star sedem let, kot do starostnika, ki je star 87 let, si lahko pri tem delu uspešen. Sploh, če dela ne opravljaš zgolj kot službo, temveč mu dodaš nekaj sebe.

Akcijo Ljudje z veliko začetnico smo v uredništvu začeli ravno z vašimi socialnimi oskrbovalkami. Tudi pri njih smo ugotovili, da v službi, ki ni dobro plačana, dajejo velik del sebe. Kako jih motivirate?

Plača je pomembna, saj vsi hodimo v službo zato, da si zagotovimo sredstva za preživetje. Vendar če bi nekdo delo socialne oskrbovalke in tudi moje opravljal zgolj zaradi plače, tega dela na bi opravljal. Ponavadi se v socialnih poklicih najdemo tisti, ki znajo v tem delu videti nekaj več in ki nam plačilo ne pomeni vsega. Veliko štejeta stisk roke in nasmeh, česar je pri našem delu precej. Sicer bi naše delavke bile vesele višjih plač, ampak navsezadnje opravljajo to delo zaradi tistega nekaj več in tega ne opravljajo le kot poklic, temveč tudi kot poslanstvo. Zato se v tem pokli-

cu res ne more najti vsakdo, a tisti, ki se, pri tem vztrajajo, saj z opravljanjem tega dela osebno bogatijo.

Je vam kakšno takšno nematerialno plačilo še posebej ostalo v spominu?

Pred nekaj leti je Dom ob Savinji prejel zlati grb. Do tega je pravzaprav prišlo na pobudo naših uporabnikov. Med njimi je bila tudi žal že pokojna Viktorija Žgur, ki mi je nekoč dejala, da so uporabniki z nami tako zadovoljni, da je razmišljala, da bi nas predlagala za pomembno občinsko nagrado. Takrat, ko je na srečanju spregovorila v imenu vseh uporabnikov, je sprožila prvi kamenček, da so se stvari začele dogajati. Njen odziv in želja po tem sta mi pomenila več kot sam zaključek akcije.

Življenje prinese ne le veliko izzivov, pohval, temveč tudi veliko preizkušenj. To veste tako iz drugih kot lastnih izkušenj. Ena pomembnih je bilo zagotovo rojstvo otroka z Downovim sindromom. Kako ste to takrat sprejeli?

Ko se je Vid rodil, pred skoraj 19. leti, sem bila še zelo mlada. Imela sem že hčer Izo in pričakovala sem, kakšno bo moje življenje, ko bom imela nekaj otrok. Vedno sem si želela veliko družino, saj je sama kot edinka nisem imela. Z rojstvom Vida veselje ni bilo nič manjše, čeprav so se slike o tem, kakšen bo kot odrasel mož, spremenile. Tisti trenutek, ko se je rodil, sem ga vzljubila. Vedela sem, da bo potreboval veliko več pomoči v živ-

ljenju, veliko več opore. Spomnim se, da me je takrat prešinilo, da se nam je Vid mogoče rodil ravno zato, ker mu bomo znali nuditi tisto, kar bo v življenju potreboval. Zdelo se mi je, da mi je bila ta naloga kar dana, ker bom to dodatno breme, ker dodatne obremenitve so, znala prenesti. Ko me je ginekologinja vprašala, kaj bi bilo, če bi prej vedela, da bom rodila takšnega otroka, sem pri sebi pošteno razčistila, da je Vid moj sonček v življenju ravno zato, ker je takšen, kot je. Res potrebuje več pomoči in opore, a sem jo tudi sama našla ravno z njim in s tem osmislila določen del svojega materinstva. To se mi ni zdelo kot kazen ali huda preizkušnja, le drugačen način življenja. In to sporočilo sem želela posredovati tudi ostalim staršem, ki so se znašli pred podobno preizkušnjo. Da znajo videti tudi lepe plati življenja osebe z motnjo v duševnem razvoju, ki jih ni malo. Pogostokrat pravim, da tako, kot me ima rad Vid, me morda nihče več ne bo imel, ker ko te ti otroci sprejmejo, te sprejmejo takšnega, kot si. Brez sprenevedanja, brez dodatnega balasta.

»Vsak dan moraš vzeti kot možnost, da bo tvoj najlepši dan. To so morebiti velike besede, vendar zajemajo bistvo notranjega zadovoljstva in sprejemanja odgovornosti, da niso vedno za določene okoliščine krivi drugi, ampak da imamo vsi možnost videti situacijo kot rešljivo, vzpodbudno.«

Mislím, da ste edini, a zagotovo ena redkih, ki ste svoj socialno poslanstvo uresničili tudi v praksi, ne le v teoriji. S tem mislim na zgodbo, kako ste pred leti sami postali rejnica. Kako je prišlo do tega?

Tudi to spada v kategorijo posebnih izkušenj, ki jih nisem načrtovala, tako kot še mnogo drugih stvari ne. Vedno poskušam ravnati tako, da najprej sama sebe vprašam, ali sem nekaj zmožna narediti. In če sem, ne iščem pomoči drugih. Tako je bilo tudi v tej situaciji. Ko sem bila svetovalna delavka v šoli, sem s centrom za socialno delo reševala težavo devetletne punčke, ki je ostala brez nadomestnega doma. Vprašala sem se, če

bi ji moja družina lahko začasno nudila dom. Takrat smo se z družino odločili, da bomo poskusili in pri nas je ostala pet let in pol. Vesela sem, da sem tako ravnala. Pogostokrat ljudje samo kritiziramo, da je sistem napačen, da bi nekdo moral nekaj storiti, a malokdaj sami sebe vprašamo, kaj smo sami pripravljivi ali sposobni narediti, da bi bilo drugače.

Še eno aktualno vprašanje. Jutri ženske praznujemo dan žena. Koliko vam ta praznik pomeni?

Ljub mi je. Zdi se mi sicer, da si človek lahko praznik naredi marsikdaj, ne samo na uradne dneve. Lepe spomine imam tudi na mladostna leta. Je praznik, ob katerem se opozori na določene dileme, nerazrešena vprašanja, krivice in ženskim da malce zaleta, da se je treba boriti zase (v duši sem malo tudi feministka) in za svoje mesto v družbi, družini ali kjerkoli že. Čeprav sem rada mama, mi je ta praznik, ki je dan vseh žena, ne le mater, bolj blizu. Ker sem mama, ampak poleg tega še marsikaj drugega.

ROZMARI PETEK
Foto: ALEKS ŠTERN

Ljudje z veliko začetnico

V našem uredništvu smo v akciji našli kar 8.982 kuponov, samo ta teden pa smo prejeli kar 1.036 vaših glasov. Čeprav ne gre za klasično tekmovanje, smo bili veseli prav vseh kuponov. Glede na to, da se je prav v zadnjem tednu naša lestvica nekoliko spremenila, pa je bilo seveda prisotno tudi le-to.

Naša akcija predstavljanja ljudi, ki bi jih morali pisati z veliko začetnico, se z današnjim dnevom zaključuje. Priložnostno slovesnost, na kateri se bomo srečali s predstavljenimi v naši akciji, pripravljamo 26. marca ob 16. uri v družabnem prostoru Doma ob Savinji.

1. Majda Makovšek - 2.493 glasov
2. Cvetka Operčkal - 2.413
3. Klavdija Brežnik - 1.112
4. Branko Koštomaj - 682
5. Sabina Kolar - 504
6. Sonja Mastnak - 228
7. Olga Židan - 159
8. Ivanka Tofant - 158
9. Zofka Čakš - 135
10. Breda Arzenšek - 122

Ob vodilni deseterici smo v naši akciji predstavili še vrsto drugih, nekaj pa jih je, žal, predstavitev kljub temu, da ste jih predlagali, tudi odklonilo. Zagotovo ena najbolj zve-

stih bralk rubrike, ki se je prav zaradi teh predstavitev še posebej veselila petkovih številčk Novega tednika, je zagotovo naša 90-letna »mama« Gajšek. Gospe Rezke, ki je vsak teden pošiljala kupone in zraven še prijazna pisemca, bomo tako na zaključni slovesnosti še posebej veseli.

Deseterici sledijo: s 119 glasovi VDC Šentjur (predstavljena ekipa: Anita Krivec, Andreja Lipovšek, Mojca Vidic, Martina Režek, Vili Drobne (8) in Feliks Ferlež (6) pa sta dobila tudi posamične glasove), Brigita Muškotelc (102), Ivica Knez (95), Vera Zbukovšek (70), Vida Zupanc (65), Darinka Burger (57), Martina Zupanc (52), Dragica Turk (52), Marjana Horjak (27), Majda Zupan (20), Stanka Ristovič (19), Mojca Škrubej (10), Mateja Smodej (10), Damjana Smole (8), Tatjana Halužan (6), Silva Žerak (6), Vera Čvan (5), Alojz Jazbinšek (5), Olga Dokler (3), Martina Furlani (2), Martina Felicijan (1), Marija Zupanc (1), Tinca Kovač (1), Kristina Učakar, Magda Pajič, Katica Pešak, Nevenka Nerat Grobeljnik, Marija Jalšovec, Milena Vrečko, Franc Mesojednik in Marija Medven.

Nagrajenka zadnjega tedna, ki prejme majico Novega tednika, je Vera Vodišek, Kidričeva 2, 3270 Laško.

Podrli rekord in nabrali za 92 evrov dobrot!

Bila je sredo, ura je ravno odbila poldne ... Dve v belo oblečeni nakupovalki sta v Planetu Tuš mrzlično potiskali voziček, švigali po trgovini gor in dol. Le tisti, ki ne berejo Novega tednika niti ne prisluhnejo frekvencam Radia Celje, niso razumeli situacije in niso vedeli, da se ekipa Novega tednika in Radia Celje spet zagrizeno bori s časom in nabira izdelke v akciji Do polnega vozička brez mošnjčka.

Tovrsten nakup, pri katerem lahko v voziček mečete vse, kar si zaželite, je krasen. Najlepše od vsega je (poleg tega, da se bohotite z nabitimi hladilnikom), da pri tej akciji niti malo ne trpi vsebina vaše denarnice. Tokrat je bilo prizaneseno denarnici Majde Žikovšek z Ojstrega pri Laškem. Po velikem presenečenju, ko kar ni mogla verjeti, da je prav ona deležna brezplačnega nakupa, je napovedala, da bo nakupovala »iz glave«. Moramo priznati, da smo postali malo skeptični o uspešnosti tovrstnega nakupo-

Majda Žikovšek je domov komajda odpeljala vse nabrane dobrote. Med drugim bo iz njih spekla tudi slasten zavitek. Obljubila je, da ga bomo deležni tudi mi. Obljubo pa je treba držati!

vanja, saj so že predhodne izkušnje pokazale, da se takrat, ko je potrebno, ne spomniš prav nobenega izdelka, ki ga potrebuješ. A Majda nas je hitro potolažila z besedami, da skoraj vedno živila nakupuje v Planetu Tuš. To je bilo dobro znamenje in že so v studiu Radia Celje začele padati stave, ali bo tokrat zrušen rekord.

In začel se je nakup brez greha ... Tanja Seme - naša nakupovalka - in Tuševa Simona sta ta teden kar fino »šparali« nogo. Majda jih je lahkotno vodila med policami, od izdelka do izdelka, in vse skupaj je izgledalo bolj podobno kakšnemu pospešenemu sprehodu. Majda je bila res odlično pripravljena! V pičlih štirih minutah sta Tanja in Simona zaradi Majdinega dobrega poznavanja trgovine nabrali za kar 92 evrov dobrot ali, če so vam še vedno bližji tolarji, za več kot 22.000 tolarjev takšnih in drugačnih izdelkov, zaradi katerih »vreča stoji pokonci«. Padel je rekord!

Majda je bila osupla in presrečna. Presrečna pa je bila tudi naša ekipa, saj nam je Majda privoščila konkretno suho salamo, ravno pravšnje dolžine in širine, ki je dodobra nasitila naše številčno uredništvo. Majdi še enkrat hvala za odlično malico!

Vsega naštetega ste lahko deležni tudi vi, le kuponček nam pošljite. Prihodnjo sredo ob 12.15 imejte ob sebi pripravljen nakupovalni listek, saj štiri minute hitro minejo. Morebiti boste prav vi podrli Majdin rekord 92 evrov ...

Tanja Seme in Tuševa Simona sta pred dirko s časom ponosno kazali svoje mišičaste atribute. Podrobno preverite profil Tanjinih športnih copat. Tudi zaradi njih »Air Tanja« skorajda leti nad policami.

»Hm, katera salam'ca bo naša?« Bojan je bil za »ta dolgo«, Tanja za širšo ... Ker je dolžina pomembna tudi pri salamah, smo soglasno potrdili Bojanovo izbiro. Salamo smo slovesno pokopali v želodce pri včerajšnji malici.

VELIKA NAGRADNA IGRA

vsako sredo ob 12.15 uri
na Radiu Celje

Do polnega vozička brez mošnjčka

tuš radiocelje
95.1 95.9 100.3 90.6 MHz

novi tednik

tuš klub

Ste že kdaj nakupovali brezglavo? Metali v voziček vse, kar vam je bilo všeč, kar ste si tisti trenutek zaželeli?

Novi tednik in Radio Celje vam v sodelovanju s trgovinami Tuš, tudi letos ponuja ravno to:

Do polnega vozička brez mošnjčka!

Super, brezglavi nakup brez greha, brez obžalovanja, brez plačila.

Kako lahko sodelujete? Izpolnite in pošljite kupon.

Izžrebanec bo po telefonu usmerjal našo novinarko, ki bo zanj »nakupovala« zelene izdelke.

Pravila nagradne igre najdete na: www.tus.si, www.novitednik.com in www.radiocelje.com.

Izpolnite kupon in ga na dopisnici pošljite v naše uredništvo na naslov: **Novi tednik & Radio Celje, Do polnega vozička brez mošnjčka, Prešernova 19, 3000 Celje.**

KUPON za sodelovanje v igri
Do polnega vozička brez mošnjčka

tuš

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Št. Tuš klub kartice:

Davčna številka: _____

Telefon: _____

Podpis: _____

Bosta Zakelšek in Jazbec plačala?

Stotisoči davkoplačevalskih evrov na račun bogatih avstrijskih bankirjev

V Štorah bo letos spet hudo leto, kar je posledica v preteklosti danega poročila občine zasebnemu podjetju Hudournik (ter drugih sprejetih finančnih obveznosti), ki svojih obveznosti v glavnem ne odplačuje. Novih občinskih naložb skoraj da ne bo, saj nakujejo velike vsote davkoplačevalskega denarja v Avstrijo, na račun celovške banke Kärntner Sparkasse. Tako je odredilo sodišče.

V letošnjem občinskem proračunu so vključene nekatere pretekle ter za letos načrtovane naložbe, pri čemer je občina po nalogu sodišča omejena na minimalno mesečno porabo v znesku 160 tisoč evrov, kar je za njene z zakonom določene obveznosti. Vsi prihodki občine, ki so nad tem zneskom, morajo biti nakazani za odplačilo Hudournikovega dolga avstrijski banki. Občina tako tudi na primer ne more prodati nobenega svojega zemljišča, kar bi ji vsaj del-

no pomagalo prebroditi hude finančne težave.

Tako načrtujejo v letošnjem občinskem proračunu Štor 2,4 milijona evrov skupnih prihodkov ter dva milijona skupnih odhodkov, ki so od lanskim višji za sedem odstotkov. Proračun so na zadnji seji, v prvi obravnavi, sprejeli brez vsebinskih pripomb. Pri vsem skupaj računajo, da bo občina zaradi prevzetih obveznosti v dobro Hudournika v finančni blokadi več let ter tako brez večjih naložb, zato se občinsko vodstvo pogovarja z ministrstvom za finance o najetju kredita.

Obenem se pogovarjajo z bankami, ki jim občina dolguje zaradi neplačanih Hudournikovih obveznosti ter skušajo doseči črtanje visokih zamudnih obresti, ki bi jih spremenili v realne. To bi občinske obveznosti znižalo za dvesto tisoč evrov. Vodstvo občine je prav tako napovedalo, da bo odvetniška pisarna od Hudournikovega direktorja Stanka Zakelš-

Različne finančne obveznosti Občine Štore (od poročila do zavarovanja terjatve), ki jih je prevzela v dobro domačega zasebnega podjetja Hudournik v času nekdanjega župana Franca Jazbega, znašajo v celoti nad 2,3 milijone evrov (to je približno toliko, kot znaša letošnji občinski proračun). Največje obveznosti ima do avstrijske banke Kärntner Sparkasse, ki znašajo 611 tisoč evrov, od česar je morala občina Avstrijem lani in letos odplačati že skoraj štiristo tisoč evrov. Sledijo občinske obveznosti pri SKB banki (552 tisoč evrov), pri podjetju Finea Holding (453 tisoč evrov) ter pri Zvonu 1 (310 tisoč evrov). Dolg pri Raiffeisen-Krekovi banki, kjer je občina prav tako sprejela obveznost, znaša 440 tisoč evrov, vendar ga podjetje Hudournik kot edinega odplačuje.

ka in ter od bivšega župana Franca Jazbega, ki sta se o finančnih obveznostih občine dogovorila, skušala izterjati denar iz njunega premoženja. Seveda, če jima bo krivda dokazana.

V občinski stavbi, kjer so o vsem tem veliko govorili na zadnji seji občinskega sveta, so ogorčeni tudi zaradi neplačevanja položnic za različne običajne občinske obveznosti v preteklih letih. Te so lani za pretekla leta v glav-

nem odplačali, še vedno pa se zgodi, da prejmejo račune za kakšne stare obveznosti. Tako so, na primer pred kratkim prejeli položnico z zamudnimi obrestmi iz doma Nine Pokorn Grmovje, za neplačane obresti iz leta 2004. Kljub drugačnim zagotovilom vodstva prejšnje občinske uprave zato v občinski stavbi ne izključujejo, da je različnih obveznosti še več.

BRANE JERANKO

Pisarna evroregije bo v Celju

Pet zaposlenih bo usmerjalo skupne projekte bodoče evroregije Alpe-Jadran-Panonija

Mestna občina Celje je z vladno službo za lokalno samoupravo in regionalno politiko podpisala pismo o nameri za ustanovitev tehničnega sekretariata za bodočo evropsko regijo Alpe-Jadran-Panonija v Celju.

Regija bo ob Sloveniji zajemala še obmejne dele Italije, Avstrije, Madžarske in Hrvaške. V Celju naj bi skozi delo te pisarne usmerjali vse največje skupne evropske projekte te regije. Svetovalka župana Saša Heath - Drugovič pravi: »Po podpisu pisma o nameri in potem, ko se je vladna služba že odločila za nakup potrebnih prostorov, ki bodo v Celjskem domu, je v pripravi pogodba, ki bo omogočila začetek dela. Pisarna naj bi v Celju začela delovati v šestih mesecih od podpisa te pogodbe, predvidevam pa, da se bo delovanje tehničnega sekretariata začelo že prej na kakšni od nadomestnih lokacij. Vsekakor bo v Celju pisarna začela delovati še letos.«

Vsekakor gre za izjemen dosežek Celja, saj naj bi iz te pisarne, ki bo ob direktorju zaposlovala še štiri delavce, usmerjali vse skupne projekte bodoče evropske regije.

BRST

Saša Heath - Drugovič

Celjski mestni svetniki so na odobrili včlanitev občine v Slovensko gospodarsko in raziskovalno združenje v Bruslju, s tem pa je mesto vstopilo tudi v mrežo hitro rastočih mest. Prednosti včlanitve, ki bo mestno blagajno stala 10 tisoč evrov, so dovolj velike, da odtehtajo ta znesek, saj članstvo omogoča hiter in dober dostop do pomembnih in selekcioniranih informacij iz Bruslja, pa tudi lažje prijavljanje za nepovratna evropska sredstva na razpisih in ustrezno lobiranje pri evropskih institucijah.

Grbi z grenkobo

Lahko nekdo dobi občinski grb le zato, ker 8 ur dnevno dobro dela?

Celjski mestni svetniki so na zadnji seji potrjevali predlog občinske komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja, priznanja in nagrade za dobitnike letošnjih najvišjih občinskih priznanj. Tudi letos je komisija predlagala dobitnike za en zlati, dva srebrna, tri bronaste in kar pet kristalnih grbov. S predlogom pa se ni strinjala mestna svetnica Jana Govc Eržen (LDS).

»Slišala sem veliko pripomb na predlog komisije in zlasti se strinjam z onimi, ki letijo na dobitnike bronastih grbov. Zakopala sem se v pravilnike in moram se strinjati z izjavo, da lahko danes že vsakdo v Celju, ki osem ur dela, zato dobi občinsko priznanje. Ne želim, da je tako, saj se s tem nagrada razvrednoti. Ta pa bi vsakemu dobitniku morala biti v veliko čast. In to, da dobiš nagrado, ne bi smela biti nikakršna sra-

mota,« je povedala Govc Erženova. Nagrade pač niso namenjene le ljudem, ki svoj poklic dobro opravljajo. »Tem bolj zato, ker je v Celju še veliko ljudi, ki bi si prav takšna priznanja zaslužili, če vemo, da so bronasti grbi namenjeni za izstopajoče dosežke v krajšem času,« je še dodala.

Kljub tem argumentom se je mestni svet z 22 glasovi za in z osmimi vzdržanimi odločil, da bodo priznanja prejeli: zlati grb mestni svetnik Jožef Bučer, srebrna igralec Renato Jenček in Celjska folklorna skupina, bronaste pa Kvartet Akord ter podjetnika Peter Pišek in Rafael Geršak. Kristalne grbe bodo prejeli uspešni študenti oziroma diplomanti flavtistka Mirjana Božičnik, violinistki Marija Rome in Barbara Rajević, etnologinja in kulturna antropologinja Zala Pezdur ter filozof Pavel Platovšek.

BRANKO STAMEJČIČ

JAVNE NAPRAVE, d.o.o.
Teharska c. 49
3000 Celje
Tel: +386 3 425 64 00
Fax: +386 3 425 64 12
info@javne-naprave.si
www.javne-naprave.si

NAROČILO ZABOJNIKOV ZA KOSOVNE ODPADKE
(odsluženo pohištvo, bela tehnika, gradbeni material ...)

Za informacije o dostavi in ceni pokličite na tel.:
425 64 00 ali GSM: 041 669 362 (do 14. ure)

superstan

za mirne noči in brezskrbne dni
celovito zavarovanje vašega doma na eni sami polici

- zavarovanje stanovanja in opreme
- nezgodno zavarovanje družine

- povrnitev stroškov za najem
nadomestnega stanovanja

- asistenčni klic Adriatic,
hitra pomoč za popravilo
škode v sta novanju!
- zavarovanje računalnika,
glasbil, hišnega ljubljence

AdriaticSlovenica **AS**
Zavarovalna družba d.d. - Članica Skupine FD Group

podarja

AdriaticSlovenica **AS**
Zavarovalna družba d.d. - Članica Skupine FD Group

VREDNOSTNI BON
v višini 3 x 10 EUR za nakup v trgovinah TUŠ

Bon prejmete ob sklenitvi novega zavarovanja in predložitvi tega bona na poslovni enoti Celje

- 10 EUR ob sklenitvi novega zavarovanja avtomobilske odgovornosti,
- 10 EUR ob sklenitvi novega kasko zavarovanja,
- 10 EUR ob sklenitvi novega požarnega ali Superstan zavarovanja

Bon je vnovčljiv do 31.12.2008. Več informacij: AS CELJE, Lava 7, tel.: 03 425 35 00.

Do ravnatelja s spletkami in grožnjami

Imenovanje ravnatelja OŠ Prebold spremljali zapleti in neuresničene kalkulacije

Imenovanje ravnatelja OŠ Prebold so od februarja spremljali zapleti, ki se niso odvijali v zeleni in pričakovani smeri. Vnaprej znana »favoritka« župana Vinka Debelaka in občinske oblasti je kandidaturu zaradi groženj in osebne obračunavanja kolektiva preboldske šole »predala« tretjemu v igri, Otonu Račeviću. Ta bo mesto ravnatelja prevzel po načelu pregovornega izreka »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima«.

Na decembrski razpis za mesto naslednika sedanjega ravnatelja Milana Jezernika, ki odhaja v pokoj, so se prijaviili štiri kandidati. Dva (od tega tudi Račević) sta se za ravnateljstvo potegovala brez podpore, medtem ko sta kandidaturu sedanjega ravnateljice OŠ Šempeter **Petre Stepišnik** podprla župan in lokalna skupnost, **Marjana Plavčaka**, Jezernikovega pomočnika, pa kolektiv preboldske šole. Zapletov do predstavitve pred občinskimi svetniki, svetom staršev in zavoda na eni od februarjskih sej ni bilo slutiti. Toda presenetljiv zasuk se je zgodil po javni predstavitvi programov vodenja šole in sodelovanja z lokalno skupnostjo. Starše naj bi prepričal sedanjí ravnatelj OŠ Majde Vrhovnik **Oton Račević**, občinski svetniki so podprli Stepišnikovo, učitelji pa Plavčaka. Tekma se za akterje tako ni izšla.

Žalitev in grozilno pismo

Kmalu zatem, preden so o ravnateljih presojali na svetu zavoda, se je na Stepišnikovo zliila gnojnica z gnevom preboldskih staršev in učiteljev. Višek je bila nedavna proslava ob kulturnem prazniku v Preboldu, ko je ena od učiteljic v imenu svobodne misli to poetično izkoristila za jasno v verzih povedano nestrinjanje z županovo odločitvijo. Stepišnikova ne zanika, da jo je k sodelovanju povabil Debelak, ker da bi njeno zdajšnje uspešno vodenje šole v Šempetru preboldski šoli dvignilo ugled in predstavljalo bolj trden most pri delu med občino in šolo. Stepišnikova, tam tudi domačinka, je bila do zapleta željna kakovostnega in prepoznavnega dela v domačem kraju. »Zaradi žalitev, grozilnega pisma in neresničnih izjav učiteljev in staršev, po-

Petra Stepišnik je bitko predala ljubljanskemu kandidatu. Na sliki z županom Vinko Debelakom, ki jo je nagovoril k sodelovanju.

vezanih z mojim strokovnim delom in osebnim življenjem, sem od kandidature predčasno odstopila in nadaljevala delo v Šempetru,« pove še vedno zgrožena nad grožnjami in pismom, v katerem jo je nekdo hotel prestrašiti tudi z narisanim grobom. Kot pravi, so njene strokovne in osebne ambicije v tem trenutku višje, kot ukvarjanje z lažmi in s spletkami, ki ne izbirajo tudi na veliko žalost njenih otrok in moža. Zato podpira Račevića, ki bo po njenem kot izkušen in ugleden ravnatelj znal uspešno povezati učitelje, starše in kraj.

Račević na ravnateljskem stolu

Kmalu upokojeni Jezernik zapletov ne želi komentirati, ker da si želi v miru oditi v pokoj. Močno pa dvomi, da bi se v šoli poslužili tako nizkega obračunavanja, zato je prepričan, »da je najbrž kdo zlorabil ime kolektiva za napad na Stepišnikovo«. Debelak razočaranja nad učitelji ne skriva. »Dosedanje sodelovanje s šolo je bilo dobro, ne pa tako uspešno, da bi za ravnatelja podprli sedanjega pomočnika Plavčaka. Račeviću, tudi predsed-

Oton Račević, ravnatelj OŠ Majde Vrhovnik in predsednik združenja ravnateljev, je s predstavitvijo navdušil starše.

niku združenja slovenskih ravnateljev, zapleti niso znani in se je do predvidenega nastopa službe prvega aprila od njih distanciral. Za podeljen stol Račeviću je predhodno potrebno mnenje ministra Zvera, ki za svet zavoda ni obvezujoče, pri čemer se o tem še ni izrekel. Po ministrom mnenju bo Oton Račević za ravnatelja v približno štirinajstih dneh odločal svet zavoda, ko naj bi Račević že kmalu po imenovanju sklical pogovor z vsemi akterji zgodbe in sprejel nadaljnje odločitve, tudi glede izbora svojega pomočnika.

MATEJA JAZBEC
Foto: DN

Seja z utripom

Ponedeljkovo sejo občinskega sveta v Žalcu sta dodobra razgreli končni poročili nadzornega odbora, ki je pregledal delo Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec ter krajevnih in Mestne skupnosti Žalec.

Kot je povedal predsednik NO **Gvido Hribar**, v poslovanju nadziranih niso ugotovili po-

sebnih odstopanj, kršitev so zabeležili v poslovanju KS Petrovčce. Ko je že izgledalo, da bo tokratna obravnava dela NO minila dokaj mirno, so svetnikom na klop razdelili pisno stališče župana **Lojzeta Posedela** glede končnega poročila o izvedbi nadzora v žalskem ZKŠT-ju, ki je med drugim tudi izdajatelj časopisa Utrip. NO je v poročilu med drugim zapisal, da je bila ena izmed sklenjenih pogodb škodljiva za naročnika, kar je

najbolj zmotilo župana Posedela. Zato je predlagal, naj se NO opredeli glede dodatnega gradiva, ki ga je podal. Po vztrajanju direktorice zavoda, sicer tudi svetnice **Tanje Razboršek Rehar**, ki želi predstaviti obe strani, so svetniki odločili, da naj NO v dobrem mesecu dni še enkrat pregleda dokumentacijo tako s strani župana kot zavoda v zvezi s časopisom Utrip.

US

Z roko v roki za družine v stiski

Dekanijska karitas Petrovčce je že dvanajstič pripravila dobrodelni koncert, tokrat za pomoč družinam v stiski. Z donatorskimi darovi in vstopnino so zbrali kar 13.679 evrov!

Na letošnjem dobrodelnem koncertu so z ljubeznijo in dobro voljo nastopili Katja in Tina Anderlič v Duetu Ka-Ti, družina Bele iz Zibike, Majda Petan, ansamblji Golte, Pogum, Vagabundi, Kvintet Dori, Melita Pleteršek, Andrej Šifrer, Nuša Derenda in Robert Goličnik s svojimi glasbenimi skupinami. Za posebno presenečenje pa so poskrbeli otroci veroučne skupine Elvire Selič iz Petrovč Simon Černak, Tinkara Omladič, Monika Šinkovec, Ema Pilih in Zala Seles, ki so doživeto pripovedovali svoje otroško videnje družine.

TV, foto: TT

Zvezda stalnica med nastopajočimi na dobrodelnem koncertu so člani najmlajše skupine Sončki, ki jih vodi Robert Goličnik.

Svetniki s kartončki ali prsti

Slabo uro je na ponedeljkovi seji žalskega občinskega sveta trajala obravnava predloga Marka Laznika, da odprodajo glasovalne naprave, skoraj toliko časa pa so porabili tudi za dokončno oblikovanje t.i. Kviaza oziroma komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja ter priznanja. Za predsednika Kviaza so imenovali Gregorja Vovka Petrovskega iz LDS.

V občinski sejni sobi so že pred časom namestili 32 tisoč evrov vredne glasovalne naprave, ki bodo nadomestile dvigovanje kartončkov, hkrati pa bodo z njihovo pomočjo tudi snemali pogovore. Opozicijski svetniki so menili, da naprav ne potrebujejo in da naj bi denar namenili za kakšno drugo nalozbo. Spet drugi svetniki, ki na koncu niso izglasovali Laznikovega predloga, pa so zatrjevali, da se mora delo v žalski občini modernizirati. Vseeno svetniki spet niso izglasovali potrebnih sprememb poslovnika, kar je svetnik SD-ja Marko Laznik označil kot »zanimivo presedan pozicijo. Tako ostaja vprašanja, če se bodo glasovalne naprave prodale ali pa bodo ostale na mizah kot spomenik nečemu ...« Laznik je omenil še, da so naprave »nepotrebna hoštaplarija«. S predlogom o odprodaji je želel predvsem opozoriti, da so svetniki prevečkrat postavljeni pred izvršena dejstva.

US

Rad imam otroštvo brez kajenja

Društvo za promocijo in vzgojo zdravja Slovenije je ob mednarodnem dnevu raka skupaj z žalskimi vrtci, I. OŠ Žalec ter dijaki Srednje zdravstvene šole Celje pod skrbnim vodstvom mentorjev pripravilo razstavo Rad imam otroštvo brez kajenja, kar je skladno z geslom mednarodnega dneva.

Kot je povedala predsednica društva **Viktorija Rehar** iz Žalca, so v zavodih posebno pozornost otrok, učencev in dijakov usmerili v preprečevanje raka, pomen skrbi za svoje zdravje in nekajenje. Obenem se je Medobčinski splošni knjižnici Žalec, kjer je bila razstava, zahvalila za gostoljubje.

TT

Utrinek iz razstave, ki je odprta še danes, v petek, v žalski knjižnici.

Iz ruševin nastajajo Rimske terme

Sofijin dvor pripravljen na odprtje - Vrednost celotne naložbe presega 51 milijonov evrov

Rimske terme so spet korak bliže k oživitvi. Včeraj so opravili tehnični pregled Sofijinega dvora, sodobnega hotela s štirimi zvezdicami, v katerem bodo poleg hotelskih sob uredili še restavracijo, kuhinjo, nočni bar, sem se bo čez čas preselila tudi uprava družbe, ki je zdaj nastanjena v vili Majerhofer. Za celotno obnovo Sofijinega dvora, ki bi moral biti po prvotnem terminskem planu dokončan že septembra lani, bodo morale Rimske terme odšteti več kot 3,4 milijona evrov.

Obnova Sofijinega dvora je sodila med zahtevnejše gradbene posege, zaradi česar se je terminski plan zamaknil za pol leta. Dodaten čas in denar je pri tem zahtevala izvedba statične in hidroizolacije objekta, obnova pa se je nekoliko zavlekla tudi zaradi medsebojnih zapletov pri izvajalcih del, saj je eden od podizvajalcev odstopil od projekta. Glavni izvajalec obnove Sofijinega dvora (ob tem pa še Zdraviliškega doma in priprave terena za novograd-

njo) je ljubljansko podjetje SCT. Kot zatrjuje direktor Rimskih term Maks Brečko, nedavna gradbena afera v ničemer ni vplivala na potek obnove zdraviliških objektov: »Pri nas te afere nismo čutili. Dela potekajo normalno in kakovostno naprej.« Tako bo najkasneje do konca junija dokončan tudi Zdraviliški dom, v katerem bodo ohranili historični del kopalnišča, ki bo pričal o dvatisočletni zgodovini zdravilišča.

Še nerešena trasa ceste

Ob vseh obnovitvenih delih pa se Rimske terme zavzeto pripravljajo tudi na zahtevno novogradnjo. Med Sofijinim dvorom in Zdraviliškim domom so skopali 22 metrov globoko gradbeno jamo in zgradili pilotno steno, kjer prav tako ni šlo povsem brez težav. »Da smo zaustavili nekatere premike zemljišča, smo morali nazaj v jamo navoziti preko 13 tisoč kubičnih metrov gradbenega materiala,« pravi Brečko, »v tem trenutku strokovnjaki analizirajo in presojojo razmere v jami. Pričakujemo, da bomo do 15. marca dobi-

Obnova Sofijinega dvora je zaključena, novogradnja pa se šele začne. V 22 metrov globoki jami bo zrasel sodoben objekt, ki bo Sofijin dvor povezoval z Zdraviliškim domom.

ki analizirajo in presojojo razmere v jami. Pričakujemo, da bomo do 15. marca dobi-

li odgovore, katere dodatne gradbene posege je še treba izvesti pred začetkom gradnje novih objektov.« Kot je še dodal Brečko, bodo z novogradnjo lahko začeli takoj, ko bodo med ponudniki, ki so se prijavi na razpis, izbrali izvajalca del (kar naj bi se zgodilo v teh dneh). V novozgrajenem terasastem kompleksu bodo uredili wellness center, restavracijo, kuhinjo, kongresni center, zdravstveno ponudbo in podzemne garaže.

Rimske terme trenutno skrbi obvozna cesta Rimske Toplice-Senožete, za katero trasa še vedno ni določena. Občina Laško se je namreč že pred leti s pismom o nameri obvezala, da bo uredila omenjeno obvožno cesto, ki pa ji krajani Senožet nasprotujejo in vztrajajo pri obstoječi cesti. To pa za Rimske terme ni sprejemljivo. »Obstoječa cesta gre tik ob Sofijinem dvoru, dotika se vogala hotela, kar je iz varnostnega in turističnega vidika zelo neugodno in tudi nevarno tako za turiste kot tudi za uporabnike ceste. Upam, da bomo našli takšno rešitev, ki bo sprejemljiva tako za krajane Senožet, občino in Rimske terme,« meni Maks Brečko, ki je že prejema vloge za zaposlitev. Nove terme bodo namreč prinesle približno 165 delovnih mest. Ta čas je v zaključni fazi že razpis za tri vodilna mesta: marketing in komercialno, kadrovska službo,

Rimske terme se v marsičem razlikujejo od drugih naravnih zdravilišč. Ne samo, da veljajo za najstarejše zdravilišče v Evropi z dvatisočletno zgodovino – njihova največja prednost je zdravilna termalna voda. Prvo strokovno analizo termalne vode so v 19. stoletju opravili takratni lastniki zdravilišča, pri čemer se kemična sestava vode do danes ni spremenila. To pomeni, da se bodo gostje Rimskih term kopali v zdravilni termalni vodi, ki bo blagodejno vplivala na njihovo počutje. Posebnost term je tudi nacionalni park, od katerega si terme veliko obetajo in kjer so odkrili izjemne energetske točke, ki jih bodo Rimske terme prav tako vključile v svojo ponudbo. Še prej pa bo treba zaščiteno zdraviliški park, ki je trenutno precej zapuščen, seveda ustrezno sanirati. Ureditev parka je v pristojnosti ministrstva za kulturo in obrambo. Ko bo park urejen (to naj bi se po besedah Brečka zgodilo že letos), pa bodo obveznosti tekočega vzdrževanja prevzele Rimske terme.

prav tako iščejo tudi usposobljenega in izkušenega gradbenega strokovnjaka, ki bo dnevno bdela nad izvajanjem in potekom gradnje. Medtem pa vrednost celotne naložbe v Rimske terme nenehno raste. Po zadnjih podatkih bo preseгла 51 milijonov evrov. Razlogov za to je več, pravi Maks Brečko: »Kriva so dodatna dela, ki so se pokazala za nujna šele med

obnovo, večje število ležišč, kot je bilo sprva načrtovano, več vodnih površin. Več bo tudi prostora za zdravstvo, ki bo za razliko od drugih zdravilišč vključevalo tudi diagnostiko in operativne posege ter alternativne načine zdravljenja.« Prve goste bodo Rimske terme sprejele čez dobro leto.

BOJANA AVGUŠTINČIČ
Foto: SHERPA

POSLOVNO-KOMERCIJALNA ŠOLA CELJE

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

razpisuje

vpis v višješolski študijski program

EKONOMIST

(raven izobrazbe 6/1)

(za redni in izredni študij)

Prijave oddajte do sobote, 8. 3. 2008, na Višješolsko prijavno službo.

Vse dodatne informacije dobite na 03 428 54 50 in pks-visja.ce@guest.arnes.si
<http://www.pksola.com/visja/visja.htm>

radiocelje

na štirih frekvencah

95.1 95.9 100.3 90.6 Mhz

www.radiocelje.com

ČRNE TOČKE

Pri Smehu jim ni do smeha

Nekoč upoštevana hiša z znano Smehovo gostilno vse od avstroogrskih časov je danes med največjimi sramotami Kozjanskega. Na velikem križišču v Mestinju, pod Smehovim klancem, ki je na Štajerskem med najpomembnejšimi točkami.

Tu je križišče treh cest proti Rogški Slatini in Hrvaški (oziroma proti Celju), proti Podčetrtku ter Sladki Gori, kjer se številni turisti in drugi potniki še bolj ozirajo po (ne)urejenosti. Nekdanja Smehova hiša, kjer so bili nazadnje gostilniški najemniki, je v zadnjem desetletju v poraznem stanju, na kar je bilo večkrat opozorjeno tudi na sejah občinskega sveta v Šmarju pri Jelšah. To je hiša, ki je pomembna za tukajšnje zgodovino, iz katere je bilo nekoč več znanih ljudi. Med njimi pokojna novinarka Metka Vajgl, soproga diplomata in politika Iva Vajgla, ki sta se tod rada ustavljala.

V občinski stavbi v Šmarju pri Jelšah pravijo, da so zaenkrat v bistvu nemočni, vendar bo kmalu drugače. V tej občini je sicer posebnost, da ima veljavni odlok, ki opredeljuje

zapuščene objekte, za katere morajo lastniki plačevati višje nadomestilo za stavbno zemljišče. Občinski inšpektorat je lastnico iz Šentjurja (v zemljiški knjigi je vpisana Marija Cmok) na njeno podrtijo opozoril že večkrat, primer prav tako obravnava gradbeni inšpektorat, saj je stavba postala za pešce ter množice avtomobilskih potnikov nevarna.

Občina v tem (in podobnih primerih) veliko pričakuje od novega zakona, ki ji bo »odvezal roke«. Od 15. aprila bo veljal nov zakon, po katerem bo občina lastnika najprej uradno pozvala, naj objekt uredi, v nasprotnem primeru pa ga bo lahko občina obnovila na lastnikove stroške oziroma podrla, odvisno od konkretnega primera.

Na križišču pod Smehovim klancem je vse bližje ureditev krožišča, ko bo treba obenem poskrbeti za podrtijo. Ne nazadnje je tik ob podrtiji zaščiten geološka antiklinala, z zanimivimi plastmi zemlje, ki jo namerava občina označiti s turistično tablo.

BRANE JERANKO

Sramota na najpomembnejšem križišču tretje slovenske turistične regije. Nekoč upoštevana Smehova gostilna je dandanašnji podrtja.

Za večji ugled učitelja

V Osnovni šoli Šmarje pri Jelšah pripravljajo 10. marca ob 16. uri strokovni posvet o ugledu in položaju učiteljev oziroma strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju.

V Šmarju so se projekta lotili že pred začetkom šolskega leta, ko je Vesna Drogenik zbrala osem sodelavk in z njimi v centralni in podružničnih osnovnih šolah preverila, kaj strokovni delavci menijo o ugledu učitelja, kateri dejavniki prispevajo k izboljšanju ugleda in kateri mu škodujejo. Članice inovacijskega projekta Dvigovanje ugleda strokovnim delavcem v vzgoji in izobraževanju so zdaj začele izdelovati osebni portfelj. Kot pravi Drogenikova, bodo načrtno spremljale spreminjanje dejavnikov, ki vplivajo na ugled, ter se ob tem strokovno in individualno razvijale. Posvet je namenjen vsem, ki jih ta tema zanima, saj bodo na njem gostili glavnega tajnika sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Branimirja Štruklja, dr. Petra Javrha, ki se ukvarja z razvojem kariere učitelja, ter zunanjo sodelavko Andragoškega zavoda Slovenije in vodjo Centra za razvoj inovativne edukacije mag. Majdo Naji.

AK

Komedija tudi v Šentvidu

Potem ko so se v zadnjih mesecih s svojimi predstavami že pokazali šmarski in kostrivniški amaterski gledališčniki, se v soboto obeta premiera prestave True story (Resnična zgodba) dramske skupine Kulturnega društva Šentvid pri Grobelnem. Predstavo je režiral Frenk Jecl, ki v njej tudi igra, sicer pa so si vloge razdelili Branko Žogan - Bonč, Jelka Lorger, Urška in Anja Marš, Špela Gajšek, Davor Vrečko, Izidor Kačič in Rudi Horvat. Premiera bo v soboto ob 19. uri, komedijo Vinka Möderdorferja pa bodo ponovili že v nedeljo ob 15. uri.

AK

Odpira že sto let

Mineralna voda Donat Mg praznuje letos stoletnico. Ob tej priložnosti so v podjetju Droga Kolinska, ki v Rogški Slatini polni mineralne vode, pripravili več aktivnosti. Dogajanje bo v prvi vrsti posvečeno Slatinčanom, čeprav bodo nekatere akcije vseslovenske.

Najprej bodo k sodelovanju povabili učence slatinskih osnovnih šol, ki bodo ustvarjali risbice, zgodbe, pesmi in plakate, povezane z vodami in njihovim pomenom za zdravje. Najboljše bo posebna komisija izbrala in nagradila. Lotili so se tudi iskanja in zbiranja starih predmetov, povezanih z zgodovino donata, pri čemer pričakujejo zlasti sodelovanje okoliških prebivalcev, predmeti pa morajo biti starejši od leta 1990. »Veseli bomo vseh predmetov, ki jih bodo ljudje našli. Če bo interese, bomo nekatere tudi odkupili, saj jih želimo predstaviti obiskovalcem Rogške Slatine v zdraviliški pivnici, ki se nam zdi za to najprimernejši prostor,« pravi vodja funkcionalnih pijač in vod Droge Kolinske Tatjana Erban. Jubilej želijo

Akcija iskanja zgodovinskih predmetov, povezanih z donatom, bodo zaključili z razstavo v zdraviliški pivnici.

proslaviti tudi s stoletniki, torej tistimi, ki so se rodili leta 1908. Stoletnike bodo iskali v domovih za starejše, objavili pa bodo še javni razpis, na katerega se bodo ti lahko prijavili. Maja obljublja jo donatov dobrodelni bal,

glede katerega so v Drogi Kolinski še skrivnostni, prav tako pa še simpozij zdravnikov, na katerem bo beseda tekla o raziskavah in terapevtskih uporabi donata Mg v Zdravilišču Rogška.

AK

Kjer so zvezde doma

DEŽELA ZDRAVJA

DEŽELA ZDRAVJA
v soboto, 08. 3. 2008
v Planetu Tuš Celje

Kaj se dogaja z zdravjem otrok

Ob 10.00 uri

Delavnica za otroke.

Ob 10.30 uri
v kinodvorani št. 7

Brezplačno predavanje
Sanje Lončar in Adriane Dolinar.

Ob 11.30 uri

Putka Zdravka bo otrokom zaupala skrivnosti življenja na ekološki kmetiji.

Od 10.00
do 14.00 ure

Svetovanje in spoznavanje naravnih rešitev ob stojnicah projekta "Skupaj za zdravje človeka in narave".

www.novitednik.com

www.radiocelje.com

novitednik radiocelje

Engrotuš d.d., Cesta v Trnovlje 10 a, 3000 Celje

Premik po sedmih letih?

V Vitanju so pred sedmi leti zgradili čistilno napravo, z njo pa namesto čistejšega okolja dobili onesnažene medsebojne odnose. Sporni lokaciji so odločno nasprotovali najbližji sosed, spor pa se je razširil na vse ravni v občini. Vročega kovanja so se vsa ta leta izogibali »kot hudič križa«, zdaj pa kaže, da se je toliko ohladil, da bo mogoče narediti korak naprej.

Danes je jasno, da 250 tisoč evrov vredne čistilne naprave ne morejo prestaviti na boljšo lokacijo, saj Občina Vitanje za to nikoli ne bo imela dovolj potrebnega denarja (tudi, če bi po čudežu dobila polovico denarja na primer iz Evrope). Ja-

sno je tudi, da čistilno napravo potrebujejo. Edina možnost je torej rešitev spora s prizadetimi krajanji. Kaže, da je za dogovor končno pripravljenost na obeh straneh. V občini namreč v teh dneh pričakujejo, da bodo od odvetnika prizadetih krajanov dobili pisno sporočilo njihovih pogojev oziroma želja. »Če bodo sprejemljive in uresničljive, se bomo, upam, dogovorili,« pravi direktor vitanjske občinske uprave Srečko Fijavž.

Dogovor s krajanji je sicer za rešitev problema najbolj pomemben, vendar se lahko pokažejo tudi druge težave. Čistilna naprava z vso opremo pač stoji celih sedem let: »Z izvajalci se dogovar-

jamo za revizijo obstoječega stanja. Vedeti moramo, kaj je potrebno še narediti, da bo naložba v resnici zaključena in v kakšnem stanju je po sedmih letih oprema. Prav tako moramo preveriti, kaj je še potrebno narediti pri kanalizacijskih sistemih, da bomo čistilno napravo tudi v resnici lahko začeli uporabljati,« našteva Srečko Fijavž.

Tudi v najboljšem primeru torej v Vitanju čistilna naprava ne bo zaživela čez noč. Zaenkrat ni nič novega tudi pri zapletu s centralno čistilno napravo v Dobrovljah za potrebe zreške občine, ki ji nasprotujejo krajanji mejnih konjiških Gabrovelj.

MBP

Iskanje prostorov za vrtec

Zaradi prostorske stiske vojniškega vrtca v zadnjih dneh občinska uprava skupaj z ravnateljico osnovne šole in župnikom mrzlično iščečasne prostore za vsaj eno skupino otrok. Obljube o skorajšnjem novem vrtcu pa staršem na Frankolovem že pošteno najedajo živce.

Slednji so zato ravno večer več kot petdeset podpisov nezadovoljnih staršev poslali na vojniško občino. V dopisu skupaj s svetom

staršev vrtca Mavrica Vojnik zahtevajo, da se čimprej resno pristopi k gradnji prizidka ali povsem novega vrtca v Vojniku ter na Frankolovem.

Še prej pa bo potrebno premostiti prostorsko stisko, ki je nastala v vojniškem vrtcu. Če ne želijo odkloniti malčkov, morajo s prvim aprilom nujno pridobiti še en prostor. Občina se sicer z vodstvom Cerkev pogovarja o možnosti najema bližnjega obnovljenega starega župnišča. A

če ne bodo prišli do razumne cene najema, bodo vzgojiteljice morale za nekaj mesecev odstopiti še pedagoški prostor.

Z naslednjim šolskim letom bo prostorska stiska še večja. Že sedaj imajo prijav za vsaj tri nove skupine, uradnih vpisov pa še niti ni bilo. Tri prostore je Osnovna šola Vojnik že obljubila, občina pa jih mora ustrezno urediti, saj so nujno potrebni adaptacije.

ROZMARI PETEK

Po letu dni nič bližje dogovoru

Leto dni po burni razpravi na občinskem svetu na Dobrni niso še nič bližje rešitvi za zbirni center. Ta je začasno še vedno lociran pri graščini Novi grad, občinska uprava pa še vedno upa, da bodo s krajanji Vinske Gorice uspeli vzpostaviti dialog, saj bi bil prostor ob čistilni napravi daleč najprimernejši.

Že pred letom je takšni nameri občine močno nasprotovalo 80 krajanov, najvidnejši protestnik med njimi pa je bil in je še svetnik in obe-

nem podžupan občine Jože Majer. »Zemlje ne prodamo, gradnje ne pustimo,« je bil znova jasen Majer. »Zakaj bi morali ravno mi vse potpeti! Zakaj bi morali pred nosom imeti vse - od kurje farne, čistilne naprave in ostalega smrada?! Tega nam enostavno ne morete vsiliti, če niste lastniki.«

Župan Martin Brecl je tudi tokrat znova poudaril, da zbirni center ni sinonim za neurejene in razmetane kontejnerje, iz katerih bi se širil smrad, temveč za urejen cen-

ter zbiranja odpadkov, v katerem bi se smeti odlagalo le pod nadzorom. Obenem bi vzpostavili videonadzor in center z zasaditvijo dreves vizualno skrili. Brecl je prepričan, da je ta lokacija, ki so jo izbrali svetniki, še vedno najbolj primerna ter da krajanji, če bi jim center primerno predstavil, postaviti ne bi bili več tako nasprotni. Kot alternativo je sicer ponudil še, da bi zbirni center uredili skupaj z vojniško občino, čemur pa svetniki niso naklonjeni.

ROZMARI PETEK

Praznujte z nami!

Petek, 14.3.2008 ob 18. uri

EMA PO EMI

Z nami bodo Cole Moretti, Brigita Šuler in zmagovalka Eme 2008 Rebeka Dremelj. Vabljeni tudi na pokušino odličnega jabolčnega zavitka. Najmlajši boste lahko ustvarjali na delavnicah pred trgovino ART od 17. ure dalje.

Sobota, 15.3.2008 od 11. ure dalje

CIRKUS PIKE NOGAVIČKE

Obiskala nas bo Pika Nogavička skupaj s klovni, zonglerji, cirkusom in vsemi njenimi norčijami. Najmlajši boste lahko obiskali kotichek poslikave obraza pred prodajalno Turboschuh. Vsi pa se boste lahko sladkali na številnih degustacijah.

Sobota, 15.3.2008 ob 18. uri

ANSAMBEL GREGORJI

za vse ljubitelje domačih zvokov. Za prijetno vzdušje bomo poskrbeli tudi s pokušino mortadele velikanke. Pred trgovino LEONARDO vam bomo predstavili izdelavo velikonočnih voščilnic in pogrinjkov.

Prav tako za vas pripravljamo številna presenečenja, degustacije, ter nagradno igro z bogato nagrado na štirih kolesih. Za vse vas pa smo pripravili številne rojstnodnevne popuste v naših trgovinah in lokalih.

Prva zgoščenka Mlaških fantov

V Hiši dediščine na Mlačah so svojo prvo glasbeno zgoščenko predstavili ljudski pevci Mlaški fantje. Na plošči je 13 ljudskih pesmi, ki so navdušile obiskovalce.

Skupino Mlaški fantje sestavljajo vodja Miran Javornik, pevovodja Stane Vezjak, Vinko Javornik, Ivan Jezovšek, Ivan Golob, Janez Rupnik, Frederik Kolar in Jože Breznik. Delujejo že tri leta, skupina pa je

nastala na pobudo Jožeta Breznika. »Prepevamo ljudske pesmi, vaje imamo enkrat na teden. Nastopamo na različnih prireditvah in se radi odzovemo povabilu. Tokrat smo predstavili prvo glasbeno zgoščenko in upam, da bomo izdali še kakšno,« pravi Miran Javornik. Na predstavitvi zgoščenke se je zbrala cela vas, poslušalci pa so prišli tudi od drugod. Prireditelj je povezovala Mojca Kos, poleg

Mlaških fantov pa so nastopili še skupine ljudskih pevcev, Taščice, Ljudski pevci izpod Boča in Spomladansko cvetje iz Šentjurja, ter mlada harmonikarja Gašper Kolar in Evelina Leskvar. Ljudje so bili nad slišanim navdušeni, Jožica Štefanič pa je Mlaškimi fantom za njihov trud pripravila čudovito torto. Tako bo ob izidu vsake njihove nove zgoščenke, je obljubila.

EV

novitednik

www.novitednik.com

radiocelje

www.radiocelje.com

novi tednik
radiocelje

Prešernova 19, 3000 Celje

Ste za nove
izzive? Imate
novinarske
izkušnje in bi
se nam
želeli
pridružiti?

Iščemo honorarnega
sodelavca
Novega tednika
in Radia Celje
za spremljanje
dogajanja na
velenjskem območju!

Svoje vloge
z opisom dosedanjih
izkušenj nam pošljite na
Novi tednik in Radio Celje,
Prešernova 19, 3000 Celje ali
na elektronski naslov
tednik@nt-rc.si.
Prednost bodo imeli
kandidati, doma na
velenjskem
območju.

Dovolj dela tudi za novega direktorja

Po treh mandatih vodenja Pokrajinskega muzeja Celje se Darja Pirkmajer v jeseni poslavlja z direktorskega mesta. Mandat ji bo potekel oktobra, novega direktorja pa bodo izbrali na podlagi razpisa, ki se je zaključil v sredo. Pirkmajerjeva se nanj ni prijavila.

Darja Pirkmajer se s ponosom ozira na svoje 13-letno vodenje muzeja. Najbolj ponosna je na odkupe številnih dragocenih predmetov in zbirk, ki so danes na ogled na različnih lokacijah. »V tem času smo odkupili veliko število zbirk, pri tem so nam pomagali zlasti Občina Celje, bolj malo kulturno ministrstvo ter banke in zavarovalnice,« omenja Pirkmajerjeva, »med največje sodijo zbirka kožij, ki je danes na ogled v depoju na Dobrni, zbirka Schützove keramike, odkupili smo tudi obilo pohištva ter skoraj vso gradivo, ki so ga zasebni zbiralci nabrali v Savinji.« Ponosna je tudi na arheološke izkopanine, ki jih ni bilo ma-

Darja Pirkmajer se poslavlja z direktorskega mesta.

lo. Muzej je namreč sodeloval pri vseh izkopavanjih pri gradnji avtoceste na našem območju ter v samem mestu. Samo izkopavanja na Rifniku letno predstavljajo tono

keramičnega gradiva, pravi Pirkmajerjeva. Pod njenim vodstvom so tudi temeljito obnovili Staro grofijo, v kateri ima Pokrajinski muzej svoje prostore. »Tu smo opravili vrsto obnovitvenih del. Prekrili smo streho in zamenjali vso električno napeljava, v prvem nadstropju smo restavrirali baročne freske v dveh vogalnih sobah. Popravili smo obe arkadni stopnišči in obnovili stalno arheološko razstavo,« našteva direktorica, ki je »preživela« kar dve poplavi. »Sredi noči smo iz lapidarija na varno nosili dragocene predmete in gradivo, pri čemer nam je vedno uspelo vse pravočasno rešiti,« se spominja. V času njenega vladanja so odprli kar nekaj stalnih (Potočka zijal-

ka, Rifnik in njegovi zakladi, Šventnerjeva hiša ...) in občasnih razstav (Kelti, Celjski grofi, Rimsko steklo, Orožje, Gumbi, Kuharica, Od škofije do škofije ...). Darja Pirkmajer je v veliko zadovoljstvo tudi, da število obiskovalcev muzeja zlasti zadnja leta vztrajno narašča.

Čeprav je bilo pod njenim vodenjem muzeja veliko postorjenega, obilica dela čaka tudi novega direktorja oziroma direktorico. »Glavna projekta, s katerima bo imel novi direktor dovolj dela za cel mandat, sta ureditev stalnega depoja (začasne sem uredila) ter selitev uprave muzeja in stalne arheološke razstave v Knežji dvorec,« pravi Darja Pirkmajer.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Planet
tuš
Kjer so zvezde doma

P.S. LJUBIM TE

V kinu od 6. marca!
HILARY SWANK GERARD BUTLER
P. S. Ljubim te

126 min., (P.S. I love you), romantična drama
Režija: Richard LaGravenese
Igrajo: Hilary Swank, Gerard Butler, Lisa Kudrow, Gina Gershon, James Marsters, Kathy Bates, Harry Connick Jr.

Že v Planetu Tuš!
ENGRÖTUS d.o.o., Cesta v Trnovlje 10a, 3000 Celje

Več za kulturo

Vsaj ene informacije z zadnje seje celjskega mestnega sveta so se lahko razveselili tudi celjski kulturniki, ki že dalj časa opozarjajo na svoj nezavidljiv položaj v občini, zlasti pa na pomanjkanje denarja za izvajanje svojih dejavnosti.

Župan Bojan Šrot je namreč napovedal boljše čase takoj po zaključku zadnjega mestnega investicijskega ciklusa. Nemudoma pa bo v proračunu zagotovil vsaj 200 tisoč evrov letno za najnujnejša obnovitvena dela v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Tam imajo, kot je znano, velike težave zaradi pomanjkanja prostorov za vaje, težave imajo pri vzdrževanju prostorov, da nujnih naložb, med katerimi je najbolj potrebna obnova svetlobnega parka, sploh ne naštevamo.

BS

S POLIC CELJSKE MOHORJEVE DRUŽBE

Tedi ni blo tek ko dons

Z gornjim naslovom se bo strinjal prenekateri bralec, ki bo vzel v roke knjigo Blaža Podpečana. V njej so zbrane folklorne pripovedi iz Spodnje Savinjske doline.

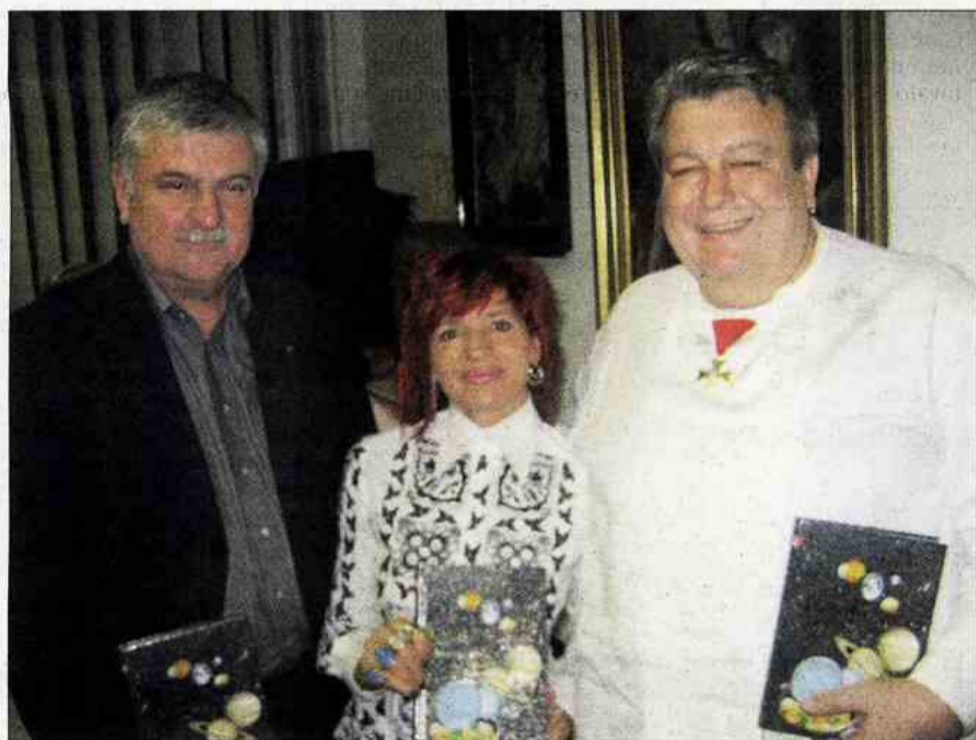
Avtor knjige je med leti 1997 in 2005 na območju štirinajstih župnij zbral 470 pripovedi in pričevanj, ki govorijo o življenju v teh krajih v preteklosti. Pri zbiranju pripovedi so bile upoštevane geo-

grafske specifičnosti območja, pri čemer so v knjigi enakovredno zastopani pripovedovalci iz nižinskih (»hmeljarskih«) in tudi višjih, hribovitih predelov. Pripovedi so v celoti zapisane v izvorni narečni obliki, v t. i. srednjesavinjskem narečju (po T. Logarju).

Folklorne pripovedi v zbirki Tedi ni blo tek ko dons so bile zbrane dobesedno pet minut pred dvanajsto, saj so

bili pripovedovalci v času zapisa večinoma v zelo visokih letih, stari tudi več kot 90 let. Knjigo, ki jo je uredila dr. Marija Stanonik, najdete na policah Celjske Mohorjeve družbe in jo bodo zagotovo radi vzeli v roke tako starejši kot mlajši bralci, in to ne samo tisti iz Spodnje Savinjske doline, saj je knjiga lahko tudi dragocen učno-vzgojni vir.

MP

Planeti v loncu so predstavili (z leve) Miran Gracer, Marjana Kolenko in avtor, vitez kulinarike Andrej Fric.

Planeti v loncu

Levstikova soba Osrednje knjižnice Celje je bila v sredo zvečer veliko premajhna, da bi sprejela množico obiskovalcev, ki so prišli na predstavitev nove knjige slovenskega viteza kulinarike Andreja Frica Planeti v loncu.

Knjiga, ki jo je natisnila in izdala celjska založba Gracer, je precej nenavadna. V njej namreč avtor, ki se je v kulinariki kalil tako v maršalovi kuhinji kot po ladjah in zasebnih jahtah, razmišlja o povezavi kulinarike in astrologije. Razmišlja o znamenjih horoskopa, vplivu

sonca in lune na rast in razvoj rastlin, vse to pa začini z nasveti, kakšna kuhinja, še boljše kulinarika, sodi k ljudem, rojenim v različnih nebesnih znamenjih. In jim ponuja recepte za jedi, ki naj bi jim po astrologiji najbolj ustrezali.

Knjiga Planeti v loncu je po dveh Fricjevih uspešnicah – knjigi O Martinu, moštu, goski in vinu (več kot 1.000 strani) in Diši po božiču – tretje delo tega avtorja, ki se kulinarike loteva mnogo bolj filozofsko kot zgolj z zapisovanjem receptov. Napoveduje pa jih še kar nekaj, o kro-

fih, postrvih, sardinah, tartufih, ribah in mehkužcih, gobah ter o prašiču, slovenskem kralju živali. Ne zgolj koristno, marveč tudi zabavno in na trenutke poduhovljeno branje Fricjevih knjig se bo v zbirki Iz kuharske kape zaključilo prihodnje leto z najtežje pričakovano knjigo Kam sutra v jedi.

Knjiga Planeti v loncu je novost v sicer bogati ponudbi kulinaricnih priročnikov. Je pa tudi zelo lepo oblikovana in vrhunsko stiskana, kar je Grafiki Gracer lahko upravičeno v ponos.

BRST

LJUDSKA UNIVERZA CELJE
CAHARJEVA ULICA 1, 3000 Celje, Slovenija

Ker je več znanja danes več uspeha jutri:
www.lu-celje.si

VABIMO K VPISU:

- Predšolska vzgoja – poklicni tečaj ter 3. in 4. letnik
- Splošna gimnazija – 3. in 4. letnik
- Ekonomski tehnik – PTI po končani trgovski šoli
- Prodajalec – prekvalifikacija ter vpis v 1. letnik
- Pek / slaščičar-konditor – vpis v 1. in 3. letnik
- Natakar – vpis v 1. letnik

TEČAJI IN DELAVNICE

- Tečajji tujih jezikov – splošni, poslovni, konverzacija
- Oblikovanje dinamičnih spletnih strani
- Forex – trgovanje z valutami – začetek 18. 3. 08
- Osnove astrologije; Numerologija

NACIONALNE POKLICNE KVALIFIKACIJE

- Izvajalec zidanja in ometavanja, betonskih del, del nizkih gradenj – preverjanje 26. 3. 08
- Socialni oskrbovalec na domu – april 08

Prijave in informacije: Tel.: 03 428 67 50; e-mail: info@lu-celje.si
ali osebno na Ljudski univerzi Celje

Z avstralsko vejo družine (Jure stoji drugi z leve in Judita čepi)

Med miškami in nostalgijo

Celjan Jure Piškur o življenju in znanstvenem delu na Švedskem ter svojih potovanjih - Razvoj »ketchupa« proti raku

Leto 2007 se je začelo in končalo z milo zimo. Januarja so nas presenetile cvetoče češnje, medtem ko je december zmotil nekatere forzijske. Zgodnja in topla pomlad se je nato nadaljevala s kislim poletjem, ki smo ga ujeli le za rep (in švedske deževne in ne preveč tople julijske dneve na srečo preživeli na južni polobli). Med tem časom smo, vsaj na zunanaj, že postali Švedi.

Leto smo začeli v Palermu z milansko sodelavko Conchetto in se teden dni potepali po Siciliji. Posebej so nam ostali v spominu starodavni mozaiki deklet v bikiniju, ki so krasili rimske terme v Piazzzi Armerini. Kako se stvari, ne samo v modi, pravzaprav ponavljajo.

Namesto smučanja smo preživeli nekaj dni v Valenciji, kjer sem imel nekaj predavanj, ki sta jih Judita in Jurček izpustila. Nato smo skupaj uživali ob obisku akvarija in eksperimentarja in ostalih čudovitih stavb, ki jih je postavil oče 200-metrskega nebotičnika Turnig Torso

Tudi letos se nam je s svojim dnevniškim zapisom preteklega leta oglasil Celjan Jure Piškur (1960), mikrobiolog, znanstvenik in profesor v Lundu na Švedskem. Honorar za lansko objavo je podaril svoji nekdanji šoli, I. gimnaziji v Celju, za nakup kakšnega kosa laboratorijske opreme ali strokovne literature.

(v Malmöju), arhitekt Santiago Calatrava. Seveda smo se nastavljali februarškemu soncu na neskončni mestni peščeni plaži in se »sladkali« z okusno morskorožoto. Mestno jedro Valencije z arabsko arhitekturo vedno znova očara. Vrhunec je tržnica s hrupnim prodajalci in kupci, z vonjavami in barvami.

V zgodnji pomladi so nas »očarali« tudi zažgani avtomobili, barikade, hrup in nemiri v Københavnu kot posledica desetletja zasedene hiše Ungdomshuset, ki je pravkar izgubila danska avtonomna mladina. V spominu ostajajo vonj po zažganem, solzivec in ogromno policijskih oklepnikov. Vse kaže, da mladostna upornost znova in znova odkrije vsaka generacija.

Tudi slovenski študenti

Na začetku leta sem tudi dobil zajetno finančno podporo za razvoj laboratorija za eksperimentalno evolucijo. V fermentorjih naj bi ustvarili strogo kontrolirane pogoje, ki so vladali pred 150 milijoni let, in skušali ponoviti evolucijo kvasovk, še posebej njihovo sposobnost vrenja in akumulacije alkohola. Skušali naj bi razumeti, ali lahko znova zavrtimo evolucijski film: ali bi znova dobili enake kvasovke ali čisto nove prototipe? Torej spet ponavljane: da ali ne ... Še vedno verjamem v neskončno variabilnost in inovativnost narave.

Trnova pot nabave inštrumentov in pridobitve dodat-

nih sredstev za zaposlitev mladih raziskovalcev še vedno traja. A cilj je bližji, čeprav bomo prve rezultate najbrž želi šele čez nekaj let. Narava je za to sicer potrebovala desetine milijonov let. V mojem laboratoriju nas je bilo povprečno od dvanajst do šestnajst, a z veliko izmenjavami in običajno pestro etnično sestavo. Pomladi smo bili posebej močni tudi v nogometu (kar dve ekipi za mali nogomet smo lahko sestavili), pri čemer smo pogosto igrali tudi badminton. Uspelo nam je tudi publicirati več kot ducat člankov, medtem ko sta bili obe patentni prijavi neuspešni. To leto sem imel v laboratoriju tudi tri slovenske študente. Slovenski prostor se bolj in bolj odpira tudi na področju znanosti. A pot je še dolga.

»Ketchup« proti raku

Proti koncu leta so prišli tudi dolgo pričakovani rezultati o delovanju naših samomorilskih genov na miši. Samomorilski gen, ki je izoliran iz paradiznika, je vcepljen v posebno linijo matičnih celic. Te transformirane celice se nato vbrizgajo v možganski tumor in začno živahno graditi mostičke z delečimi se rakastimi celicami. Dodamo neaktivirano zdravilo, ki ni nevarno za običajne celice. A ko se to aktivira v matičnih celicah preko paradiznikovega gena, nastane pravo zdravilo oziroma strupena substanca. Ta se potem pre-

ko mostičkov prenese v rakaste celice. Oboje, matične in rakaste celice, nato začno odmirati. Rezultati sodelavcev s Karolinske v Stockholmu kažejo, da se potem po tednu dni tumor zelo zmanjša in miške postanejo zdrave. »Ketchup« proti raku. Letos bomo začeli prvi krog kliničnih testov na prostovoljcih.

Družinski stresi

Jurček je poleti dokončal četrti razred in napredoval še s četrtim jezikom, angleščino. Začenjajo ga zanimati tudi deklice, posebej Sofija. Tik pred koncem leta je v šolskem odmoru reševal žogo z drevesa. Veja se je zlomila in kmalu za njo tudi obe kosti njegove leve podlahti. Nekaj dni smo preživeli v bolnici. Konec je bil srečen in po mesecu so mu iz zaraslih kosti pobrali kovinski sponki. Smešen del te prigode je njegovo zbujanje iz narkoze. Nadrl je vse naokoli, potrgal cevčice in skušal celo fizično obračunati s prisotnimi. Jeseni pa je zopet zmagoval v judu. Zdaj ga čaka še pomembnejša tekma, sprememba starostne skupine se bo moral navaditi tudi na poraze. Pri majhnih otrocih so majhni in pri velikih veliki problemi. Pri Janu (23 let) gredo stvari vseeno proti svetlejšim dnevom. Po letu tavanja in barvanja mojnih las na sivo postaja prijaznejši in njegova zgubljenost se zmanjšuje. Te dni se je zopet vrnil k fiziki in začel graditi inštrumente za danska

satelita, ki bosta merila premikanje Zemljinega magnetnega polja. Judita je spremenila vsakodnevno triurno vožnjo med Lundom in Københavnom v intenzivno branje: zadnje mesece bere predvsem dela zadnje Nobelove nagradenke Doris Lessing. Še vedno ostaja zvesta kvasu in Carlsbergu, čeprav pri slednjem veliki pretresi in reorganizacije še niso končane.

Nazaj v Avstralijo

Poletje je prineslo dolgo načrtovani obisk Avstralije, ki je bil mešanica mojnih službenih obveznosti, krajše ekspedicije, turizma in obiska družine. Presenetljivo, čeprav je od našega triletnega bivanja v osemdesetih letih minilo že precej časa, smo se počutili kot doma. Zaradi metodije v jeziku in mentalitete, ki še vedno nista pozabljeni, in zaradi kopice toplih spominov, ko smo pred JLA ušli le s kovčki plenice in knjig in na južni polobli začeli novo življenje. Z Judito sva obiskala najini bivši delovni mesti na univerzi (ANU) v Canberri. Le malokateri znan obraz je še bil naokoli. Jurček se je vozil po toboganu na Janovem starem igrišču. Tudi Janov vrtec smo obiskali. In tudi naša hiša z ogromnim evkaliptusom še stoji. Teta je dopolnila osemdeset let in še vedno cveti, skoraj tako intenzivno kot njene kamelije. Poleg eksotičnega cvetja je posebnost Avstralije tudi njen vonj, po

evkaliptusovem olju in cvetočih pomarančevcih, bankzijah in mimozah, pa kričanje kakadujev in nočno pretepanje in vragolije posumov. Ni kaj, že pisanje teh vrstic povzroči nostalgijo.

Po sredini ceste

Po vrnitvi v Lund so nas obiskali starši. Juditin oče, 85-letni Janko, je še vedno kolesaril, le spoštovanja prometnih predpisov je bilo še za kanček manj. Komično je bilo, ko sva z Jurčkom tekla za njim in ga skušala spraviti s sredine ceste. Moji mami pa se je najbolj vtisnila v spomin velika razstava in stalna zbirka o koncentracijskem taborišču Ravensbrueck. Tam je konec vojne izginila njena mama, moja babica Rozalija.

Tik pred koncem leta sva se z Judito prvič po petindvajsetih letih srečala s svojimi sošolci iz ljubljanskih študijskih let. Pri nekaterih se mi je zdelo, kot da bi se čas ustavil: ostali so nespremenjeni z nasmehi in besedami in zopet bi lahko z njimi sedel v šolskih klopeh. Za nekatere so bila pretekla leta zelo trda, prepletena z boleznijo in nesrečami. Za njih bom držal pesti v tem letu.

Konec leta smo dočakali na napolnjenem piranskem Tartinijevem trgu. Novo leto je najprej začel dunajski valček in potem Bandera Rossa. Kako se stvari pravzaprav ponavljajo (to je bilo moje prvo silvestrovanje v Sloveniji po letu 1985) ...

JURE PIŠKUR

Prizori iz Avstralije: cvetoča banksija, ena najznačilnejših avstralskih rastlin in podrobnost s koralnega grebena v Kimberleyju

Življenje na robu

V celjskem domu za brezdomce: zadovoljni z malenkostmi, ker si velikih stvari ne morejo privoščiti – Ko življenje udari po tebi ...

V zadnjih mesecih se je v javnosti pojavilo več obtožb, ki s strani nekaterih nekdanjih zaposlenih letijo na zdajšnje vodstvo celjskega doma za brezdomce. Strokovni vodji doma Zdenki Zupanc Zrinski in direktorici Javnega zavoda Socio Suzi Kvas, pod okriljem katerega je zdaj dom za brezdomce, očitajo, da je ekipa, ki dela z brezdomci, neustrezno usposobljena, da se v domu pojavljajo tudi kazniva dejanja in podobno. V vodstvu doma za brezdomce in pri Sociu so očitke ostro zavrnil. Da so stvari v domu urejene, dokazujejo z dokumenti, tudi z dobrim sodelovanjem z ministrstvom za delo družino in socialne zadeve.

Nekateri nekdanji zaposleni trdno stojijo za svojimi trditvami, da so stvari v domu za brezdomce neurejene. Medtem ko vodstvo doma razmišlja o tožbi zaradi neutemeljenih očitkov v javnosti, tožbe omenja tudi nasprotna stran. Na celjski policiji pravijo, da v zadnjem času v domu za brezdomce ni bilo večjih posredovanj. Medtem ko je glede medsebojnih očitkov mogoče pričakovati še kar nekaj besednega dvoboja, smo se odločili preveriti stanje pri tistih, ki so od pranja umazanega perila v javnosti bolj pomembni. Nenazadnje dom obstaja zaradi njih.

V domu za brezdomce smo preživeli dan. Pogovarjali smo se z več kot desetimi stanovalci, saj smo želeli slišati njihove izkušnje, nekaj jih je bilo v času našega obiska zaradi šibkega zdravja tudi v bolnišnici. Videli smo, da tisti, ki omenjajo, da so v domu za brezdomce klošarji, nimajo pojma, o čem govorijo. Klošarji in brezdomci namreč še zdaleč niso eni in isti ljudje.

Ivana Martinčič in Lojzek Potočnik imata celo svojo sobo, v kateri imata kljub težki življenjski usodi vsaj malo zasebnosti.

Za rožice v domu vsak dan vestno skrbi Ivan Čater. Pa še zelo dobro kavico kuha!

Ivan Čater, ki je v Kosovi ulici v Celju našel svoj dom pred dvema letoma. Stanovalci doma so nam razkazali tudi svoje sobe – čiste, urejene. »Pred časom sem spala tam na hodniku, zdaj pa so mi uredili tole podstrešno sobo, da imam svoj prostor,« nam pove Fanička in nas povabi k sebi. »Naju je v Celje pripeljala usoda z Gorenjske. Po deložaciji so se začeli problemi in nisva imela kje živeti. Sprejeli so naju tu, v Celju. Zadovoljna sva,« sta nam razložila Ivana Martinčič in Lojzek Potočnik in nam pokazala tisto, kar sta lahko od svojih stvari prinesla v dom. Nekateri stvari sta zaradi težke finančne situacije morala prodati.

Kosilo je ob pol enih, vso hrano v dom pripeljejo iz Ingradra Gostinstva, stanovalci so z njo zadovoljni, nikoli ne ostane nič, saj imajo ob 16. uri tudi malico. V sobah si krajšajo čas s televizijo, z branjem knjig, nekateri tudi z reševanjem križank. V skupnih pro-

Higiena je zelo pomembna. Tudi videz. Če si brezdomec, nikakor ne pomeni, da moraš imeti neurejeno brado. Vlado Močnik.

storih je čisto, za to skrbijo vsi. V času, ko je bila v domu naša ekipa, so trli orehe.

V domu smo opazili tudi Milana Lorgerja. Po imenu je verjetno neznan, medtem ko je po svoji pojavnosti pred leti na celjskih ulicah, ko ni mogel stati na nogah, ampak se je dobesedno plazil po tleh, znan marsikomu. Danes je Lorger urejen, obrbit, ne pije več, ne kadi. Z nasmehom nam je povedal, da je njegovo pozitivno spremembo pohvalil celo celjski župan. In pri odhodu iz doma nas je usta-

vil Marjan Brnik. Bolj tih moški, ki je bil skoraj ves čas našega obiska v kuhinji, igral je tudi šah, nam je stisnil roko in nas objel: »Veste, želim vam zdravja. Samo to je pomembno!«

SIMONA ŠOLINIČ,
Foto: SHERPA

V celjskem domu za brezdomce je trenutno 23 stanovalcev, večinoma starejših, poleg strokovne vodje zanje skrbi šest dežurnih delavcev.

Tale gospod, Marjan Brnik, ne more brez partije šaha. Redno ga igra z dežurnimi v domu.

Samo da je zdravje

Stanovalci sami omenjajo dober odnos z zaposlenimi, dežurni so z njimi 24 ur na dan. Nekateri so nanje tudi zelo navezani. V delo dežurnih spadajo tudi pogovori s stanovalci, ki se seveda srečujejo tudi s težkimi trenutki zaradi situacij, v katerih so se znašli. Dežurni morajo poskrbeti za zdravstvene potrebe stanovalcev, sem spadata dajanje zdravil ali vožnja k zdravniku, tak primer je bil na primer ravno v času našega prihoda. Zaposleni vodijo tudi računalniško evidenco vsakega dogodka, obiska ali vsakega pogovora in to za vsako uro.

Dan se v domu začne okrog osme ure, ko sledijo pospravljanje sob, skrb za higieno, kavica, nato priložnostne dejavnosti, ki so pogosto kakšne igre, šah ali pogovor. V času našega obiska nam je kavico skuhal

Katica Berk. Pridna stanovalka, ki skrbi tudi, da so skupni prostori čisti. »Pridejo tudi zelo težki trenutki. Takrat jočem, a nekako zdržim,« nam je povedala.

Milan Lorger in »njegova« negovalka Danica, ki jo vedno komaj čaka. Po končanem tuširanju in urejanju sledi obvezno dišavljenje z deodoranti in s parfümčkom. Lorgerja smo včasih videli, kako se je dobesedno plazil po mestnih ulicah. Danes je popolnoma drug človek.

Ormoško vino razpenilo pivo

»Doživeli smo popolno ponižanje v Ormožu,« priznava Ivezič - »Kdor se ne misli boriti, naj ostane doma!« opozarja Gajič

Celjski rokometaši so nepričakovano osvojili le točko v Ormožu. Na vrhu lestvice prve slovenske lige imajo še vedno občutno prednost pred Koprom, ki znaša štiri točke, vendar je slaba predstava razhudila vodilne može kluba.

Trener Slavko Ivezič ni ovinkaril: »Doživeli smo popolno ponižanje v Ormožu. Igrali smo nepovezano, katastrofalno. Privoščili smo si spodrseljaj, ki nas lahko drago stane v državnem prvenstvu. Odnos nekaterih igralcev do celjskega dresa ni takšen, kot si želimo. Generalka pred gostovanjem na Madžarskem ni uspela. Še gojimo ambicije glede osvojitve drugega mesta v skupini lige prvakov. Tudi v prejšnji sezoni smo imeli podoben padec. Ostajam optimist, a stanje ni rožnato. Obenem tako slabo ne moremo več igrati. V Celju smo proti Picku odigrali zelo dobro. Ponovitev tiste predstave je formula za uspeh. Predpogoji za zmago so torej boljše obramba, razpoložena vratarja in manjše število tehničnih napak. V Ormožu smo jih imeli kar 18. Tudi medsebojni odnosi se morajo popraviti. V glavah igralcev se mora marsikaj spremeniti, da bodo delovali kot homogena celota.« Več kot o ligi prvakov se v zadnjem času govori predvsem o možnem povratku **Sergeja Harboka**. »V našem klubu nimamo informacij o dogovorih. On ima še dveletno pogodbo v Nemčiji. Njen odkup je finančno zelo zahteven in zapleten,« je odgovoril Ivezič.

Sledilo je ostro opozorilo **Dragana Gajiča** soigralcem pred gostovanjem v Szegedu v 5. krogu drugega dela lige prvakov: »Tisti, ki se ne misli podrediti kolektivu, naj raje ostane doma. Bolje da potuje le osmerica, če je potrebno, samo da bo bojevita. V Ormožu smo se osramotili. Obljubljam borbena igro. Če jo bomo dejansko prikazali, pa kljub temu izgubili, ne bomo doživeli očitkov. Gold Club kot tekmelec v polfinalu slovenskega pokala je zahteven, a obračun bo v Zlatorogu, kar pove vse.«

Tekma v Ormožu se je zaključila s fizičnim obračunavanjem, rdeči karton je dobil **Gorazd Škof**: »Preostalo je še devet sekund, nam pa akcija po dogovoru v minuti odmora ni uspela. Špiller je zato pohitel z izvajanjem devetmetrovke, a ga je domači igralec brutalno zrušil. Odhitel sem ga zaščititi. Ni bilo udarcev, ni bilo pretepa. Sicer pa se nam je občinstvo v Ormožu celo smejala, tako slabo smo igrali. Gostovanje v Szegedu je za nas še težje kot v Barceloni. Časa za pripravo imamo očitno premalo. Verjetno pa nismo pozabili igrati rokomet. Celje je velik klub in tega se moramo vsi igralci

zavedati!« Najbolj naj bi razočarala Igor Kos in **Aleksandar Stojanović**, tudi požrtvovalnosti **Renata Sulića** ni bilo ...

DEAN ŠUSTER, foto: GREGOR KATIČ

Gorazd Škof ni skrival razočaranja po neodločenem izidu v Ormožu.

Šport po pravilih

Nov pravilnik za dodeljevanje občinskega denarja usklajen z zakonom

Celjski mestni svet je sprejel nov pravilnik o pogojih, merilih in postopku sofinanciranja za izvajanje letnega programa športa v mestni občini. Gre za nov pravilnik, ki je zdaj usklajen z zakonom o športu in nacionalnim programom športa.

Svetovalec za šport v Mestni občini Celje **Lado Gobec** pravi, da je v novem pravilniku zdaj pokrita vsa športna dejavnost v občini. Pravilnik navaja tudi vse postopke, ki jih morajo društva opraviti ob prijavi na javni razpis za sofinanciranje svoje dejavnosti. »Zelo pomembno je, da se z novim pravilnikom večina denarja usmerja v program športa otrok in mladine, pa naj gre za interesne dejavnosti ali za dejavnost tistih najbolj nadarjenih, ki se želijo ukvarjati s tekmovalnim in z vrhunskim športom. Opredeljeni so tudi šport za otroke z motnjami v razvoju, šport invalidov, šport in rekreacija za starejše občane in tudi druge naloge, ki so pomembne za razvoj in delovanje športa v občini,« predstavlja prednosti novega pravilnika Gobec. Toda prav zaradi tako široko zastavljene dejavnosti, tudi po nacionalni strategiji športa, a z nič več proračunskih sredstev kot prej, je bilo treba ob uvajanju novih programov zmanjšati sredstva za druge programe. »Gre predvsem za sofinanciranje raznih članskih ekip, ki bodo odslej še v večji meri odvisne od sponzorskih sredstev.«

Za šport letos 800 tisoč evrov

Mestni svetniki so sprejeli tudi letni program športa v občini. V njem so delovanju dru-

štev, športu in rekreaciji namenili 867 tisoč evrov, od tega 62 tisoč za vzdrževanje športne infrastrukture. Denar bo letos namenjen različnim programom, večji del športu otrok in mladine, kjer ima občina prednostni program športa, v katerem so različne športne šole, ki jih bo po sprejetih kriterijih ocenila posebna komisija in jih razvrstila v tri kakovostne razrede. »Program namenja precej denarja tudi interesnim dejavnostim, zlasti za občinske programe, kot so tečaj pletanja za otroke v prvem razredu devetletke in vrtcih, tečaj drsanja za prva razreda osnovnih šol in za počitniške programe, za medšolska tekmovanja in podobno. Nismo pozabili na športno rekreacijo za skupine starejših od 50 let v različnih programih, sofinancirali bomo programe invalidov in njihovih društev in prvič je mogoče tudi sofinanciranje programov športa za študente,« pravi Gobec.

Denarja ni nikoli dovolj

Kakovostni šport tokrat v programu najdemo pri članskih ekipah, ki bodo imele priznanih 320 ur najema športnih objektov. Sofinancirali pa bodo tudi programe kategoriziranih športnikov po merilih olimpijskega komiteja. Gre predvsem za svetovni, mednarodni in perspektivni razred, za športnike, ki so svojo kategorizacijo dosegli na mednarodnih tekmovanjih in ki jim bodo pridružili še športnike državnega in mladinskega razreda. »Sofinancirali bomo tudi različne razvojne naloge, ne smemo pa pozabiti na redno vzdrževanje izjem-

Lado Gobec

no bogate mestne športne infrastrukture. Naj omenim atletski štadijon Klavdivar, nogometni igrišči Skalna klet in Olimp, letališče Levec, konjeniški center v Škofji vasi, planinske poti, ki jih upravljajo naša planinska društva, in še nekaj objektov po krajevnih skupnostih,« pove Gobec. Sofinancirali bodo tudi izobraževanje strokovnih kadrov, športne prireditve in podobno.

Denarja ni nikoli dovolj, tako široko zastavljen program pa ga še dodatno drobi. Bo športnim društvom sploh kaj veliko pomenil? »S sprejetim programom športa v občini bomo sofinancirali približno 70 društev, ki izpolnjujejo pogoje in se prijavljajo na javne razpise, in program športne zveze. Čeprav denarja ni veliko, društvom veliko pomeni pri delovanju. Uspeh na občinskem razpisu je namreč redka možnost, da dobi suh denar, gotovino, saj je sponzorski denar, razen pri največjih športih, v občini relativno zelo skromen,« pravi Gobec. BRANKO STAMEJČIČ

Celjski konjeniki uspešni na Dunaju

V avstrijskem Wiener Neustadtu pri Dunaju je bil mednarodni turnir v preskakovanju zaprek, ki so se ga udeležili tudi mladinci Konjeniškega kluba Celje.

Izvedenih je bilo 23 tekem na parkurjih kategorij A, L, M in S, nastopilo je 300 konj iz Avstrije, Nemčije, s Slovaške, Češke, iz Španije, z Madžarske in iz Slovenije. Prve izkušnje na tujem so pridobili tudi celjski mladinci. Pod taktirko trenerjev **Matjaža Čika** in **Aleša Kučerja** so dosegli dobre rezultate, bili so uvrščeni v zgornji del lestvice ali celo pod sam vrh, kar je še posebej pomembno na parkurjih L. Izkupiček v tej kategoriji sta dve 2. mesti za **Sašo Ostruh** s konjem Lovely Spring, **Neža Jurko** je na konju Corany osvojila 2. in 3. mesto, **Matija Kovač** pa je bil s konjem Up Yours 8. in 12. S temi uvrstitvami so si mladi tekmovalci KK Celje zagotovili napredovanje v kategorijo M, kar pomeni, da bodo lahko nastopali na tekmah z zaprekami, višjimi od 120 cm.

MOJCA KNEZ

Z leve: Neža Jurko, Saša Ostruh, Urša Pišek in Maša Horvatič

DVORANSKI NOGOMET NA UMETNI TRAVI
LIGA
Radia Celje

Med veterani najboljši Kelme team

V soboto opoldne se je začel veliki in odločilni derbi za prvo mesto med veterani.

Kelme team je v zaostali tekmi ugnal ekipo Klateži-Taverna s 7:5, jo prehitel na lestvici in osvojil naslov prvaka. Končni vrstni red: Kelme team 27 točk, Klateži-Taverna 25, Schiki 12, Črički 11, Splošna bolnišnica Celje 10 in U-8 3 točke. Najboljša strelca sta bila s po 28 goli **Faik Kamberović** (Schiki) in **Zlatko Kotnik** (Kelme team), sledil pa jima je **Boro Simič** (Klateži-Taverna) s 23. V povprečju je bilo doseženih po 14 golov na tekmo.

Kje je 71-letni Golež? V okoliških gozdovih ga niso našli. Niti v bližnjih ribnikih.

Večdnevno iskanje Vojničana

Od doma odšel 71-letni Karl Golež – Iskali so ga vsepovsod, včeraj tudi potapljači

Na območju Vojnika že več dni pogrešajo in iščejo 71-letnega domačina Karla Goleža. V ponedeljek zjutraj je pil kavico, poslušal Radio Celje in komentiral novico o ropu v Dramljah, kjer živi njegova sestra. Dejal naj bi še, da še ni dvignil pokojnine, zato se je popoldne odpravil v banko. A do tja ni prišel in tudi ne več domov. V torek sredi dneva naj bi ga opazili v centru Vojnika, od takrat naj bi se za njim izgubila vsaka sled. Včeraj so ga iskali tudi potapljači.

Z Goležem, ki otrok ni imel, je živela tričlanska družina, ki je skrbela zanj že od poznih 90. let in v zadnjem času ni nihče ni pomislil, da se bi 71-letnik počutil slabo ali da bi želel morda storiti samomor. Čeprav je govoril v Vojniku te dni veliko, od takšnih, da je sam celo omenil možnost samomora z obešanjem, do takšnih, da naj bi si sam poskušal urediti sobo v domu upoko-

Karl Golež

jencev, kar naj ne bi držalo. V dneh po izginotju so njegovi skrbniki, znanci, policisti in gasilci prečesali vso okolico njegovega doma, vse poti, po katerih je hodil vsak dan na sprehode, toda našli niso popolnoma nobene sledi. 71-letnik do zdaj nikoli ni odšel od doma za dlje časa in brez vednosti ostalih. Pri iskanju so pomagali psi, celo bližnje jezerce so preiskali, kolikor so lahko v prvih dneh po izginotju sami brez potapljačev. Ravno pri

vodi se je Golež pri sprehodu vedno ustavljal. Pojavilo se je vprašanje, ali je morda zdrsnil v vodo med hranjenjem račk, če se je vodi preveč približal, a je to malo verjetno, saj naj bi se vode bal, v ponedeljek pa je bilo še lepo vreme, torej spozko ni bilo. Včeraj popoldne so se v vodo odpravili tudi potapljači. Ti so pregledali najprej manjši ribnik v bližini Goleževega doma, nato pa še manjše jezero, pri katerem se je 71-letnik večkrat ustavljal med sprehodom in počival. Po nekajurnem iskanju v kalni vodi pogrešanega niso našli.

Golež je visok okoli 185 cm, močnejše postave, svetlih kostanjevih las in rjavih oči. Ob odhodu je bil oblečen v sive hlače in sivo-bel karirast »termoflis«. Obut je bil v sivo-bele športne copate. Če bi ga kdo kjerkoli videl, naj pokliče na 113 ali na anonimno številko policije 080 12 00.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: KATJUŠA

Avtobus zagorel med vožnjo

Celjski gasilci in policisti so v sredo okoli 13. ure morali posredovati v Kersnikovi ulici v Celju. Med vožnjo je zaradi napake na električni napeljavi zagorelo v zadnjem delu starejšega avtobusa. Voznik ni bil poškodovan, v avtobusu pa potnikov ni bilo. Škode naj bi bilo za približno 20 tisoč evrov.

Foto: GK

Prerivanja po šentjursko

Po »zaprtju« novoodprtega lokala Čočka bar pele pesti – Konkurenta med lokali zaenkrat upravičeno obiskala le policija

Obiski šentjurskih lokalov naj bi bili v zadnjem času pogosta praksa policistov. Če je bila doslej konec tedna njihova edina »dolžnost« noči preb(e)deti pred klubom B-52, jih je pred dnevi na delo prvič poklical tako imenovani Čočka bar v Kerosu. Bar, ki so ga odprli šele pred dobrim mesecem, naj bi v gostinskem cehu šentjurskega okoliša pomenil le konkurenco več. A pred dnevi se je ob bok »velikim« postavil s prvim pretepom, potem ko bi moral svoja vrata za obiskovalce že zapreti.

V poslovni stavbi Keros v industrijski coni Šentjur sta na prvi februarjski dan ples in zabava odprla Čočka bar, v katerem je novo priložnost za zabavo našlo veliko mladih. A je po dobrih treh tednih v lokalu zavrela kri med obiskovalcem in varnostnikom bara. Do prerivanja na spolzkih tleh, kot so to sporočili iz celjske policijske uprave, je prišlo približno ob peti uri zjutraj. Ravno zaradi spolzkih tal naj bi varnostnik med domnevnim pretepom tako močno padel in udaril z glavo ob tleh, da je dobil hude poškodbe. Neuradno smo izvedeli, da naj bi imel počeno lobanjo, zato naj bi na zdravljenju v celjski bolnišnici ostal več dni. Policisti so predrznega obiskovalca kazensko ovadili in v policijsko statistiko vpisali prvo kršitev javnega reda in miru šentjurskega Čočka bara.

Zabava do štirih, pretep ob petih

To je zaenkrat edina uradna kršitev bara, čeprav naj bi zaradi dvigovanja prahu v povezavi s klubom B-52 krožile informacije, do lokal nima uporabnega dovoljenja, opravlja dejavnost »na črno« in krši obratovalni

čas. Na inšpektoratu za okolje in prostor smo izvedeli, da ima bar urejeno uporabno dovoljenje in odločbo o izpolnjevanju pogojev po Zakonu o gostinstvu. Za poslovno stavbo, ki je zdaj v lasti podjetja Keros, je namreč prejšnji lastnik, podjetje Lipa, pridobil uporabno dovoljenje za gostinski lokal oziroma picerijo. Sedanji lastnik, Keros, pa je od šentjurske upravne enote pred tremi leti prav tako pridobil potrebno odločbo o izpolnjevanju pogojev za okrepčevalnico z letnim vrtom. Zdaj je ta prostor oddal v najem. Lokal ima tudi dovoljenje za obratovalni čas, in sicer od ponedeljka do četrta med 6. in 22. uro, ob petkih od šestih do štirih zjutraj, sobotah od sedme do četrte ure zjutraj in ob nedeljah med 9. in 22. uro. Kot pojasnjuje svetovalka za gospodarske zadeve na Občini Šentjur Marjeta Knez, gre za novoodprt lokal, ki mu je občina podelila obratovalni čas, saj razlogov za nepodelitev ni imela. »Če bo lokal kršil čas obratovanja, mu naslednje leto dovoljenja ne bomo podelili,« enostavno pojasni. Pove še, da lokal v poslovni coni za prebivalce ne more biti tako zelo moteč kot lokal v naselju, kar pa ne pomeni, da lahko krši obratovalni čas. Kot se je izkazalo na dan pretepa, ki se je zgodil pol ure zatem, ko bi morala biti vrata lokala že zaprta. V lokalu, kjer točijo samo pijačo, morajo namreč vrata zapreti najkasneje pol ure po obratovalnem času. Tržna inšpekcija bo po dogodku sodeč lahko odslej zahajala tudi v Čočka bar, mediji pa, kot meni inšpektor, pa naj bi po njegovem s pisanjem o tem še naprej dvigali naklado.

MATEJA JAZBEC
Foto: GK

V novoodprtem šentjurskem lokalu Čočka bar je bil zaenkrat zaradi vroče krvi upravičen le obisk policije, drugih kršitev naj ne bi bilo.

50 evrov za gram heroína

Žalski policisti so ovadili 26-letnega domačina, ki so mu zasegli heroin, kokain in konopljo ter nekaj denarja, ki naj bi izviral iz kaznivih dejanj. Če bi Žalčan prodal vso zaseženo drogo po en odmerku, bi jo lahko konzumiralo več kot 90 odvisnikov. Gre za preprodajalca mamil, saj naj bi imel drogo pripravljeno za nadaljnjo ulično preprodajo na Celjskem. Približen odmerku heroína in kokaina, ki se preprodaja na ulici, je od 0,5 do enega grama. Cena enega grama heroína na ulici znaša od 50 do 70 evrov, kar pomeni, da bi 26-letnik s prodajo na drobno zaslužil približno 3 tisoč evrov. Žalčana so do zdaj že večkrat ovadili zaradi podobnih kaznivih dejanj, domnevno v več slovenskih občinah. Po vsej verjetnosti se preiskava policistov tu ne bo ustavila, saj jih bo verjetno zanimalo, kdo je bil dobavitelj droge.

SŠol

Sočne barve – za sonce ali dež

Živimo hitro, vse hitreje. Le zakaj bi torej izgubljali dragoceni čas z modrovanji, kakšni smo, kakšen okus imamo, kaj imamo radi ali kako imamo radi ... Ni včasih bolj preprosto, da namesto nas spregovorijo naša oblačila? Natančneje: barve naših oblačil.

»La moda e un gioco«, se smeje hipermobilni modni ustvarjalec Jean Charles de Castelbajac, ki ustvarja modo resnično na ta način. Kot bi se igral s svojimi najljubšimi igračkami; barvitimi, svetlečimi, čisto malo kičastimi, bi lahko brez slabšalneg predznaka dodali. In be-

Pripravila: VLASTA CAH ŽEROVNIK

se da vinil postala ... so rekli še nekateri modni ustvarjalci ter se poigrali na temo nepremočljivih, bleščečih in sončno barvitih dežnih plaščev. Pa ne le plaščev, tudi vetrovke, kratke jakne, parke,

bluzoni nas bodo varovali pred spomladanskim vetrom in dežjem. To so oblačila, ki bodo namesto nas povedala, kako se počutimo. Kljub turbnemu deževnemu dnevu – nasmejano, igrivo, sončno!

Barve limone, limete, pomaranče in ostalih z vitamini polnih agrumov, so letošnjo pomlad vodilne, zato se nikar ne »cepice« proti njim! Še posebej, če ste mladi po letih ali srcu, vas bodo napolnile s čisto energijo, ki jo v prvih spomladanskih mesecih po morebitnem zimskem lenarjenju in zapostavljanju zdrave hrane še kako potrebujemo.

In kako kombinirati takšno vse prej kot neopazna oblačila? Če ste vitke in visoke, če vam je všeč in si upate, veselo od glave do podplatov v fluorescentno oranžno ali rumeno! Manj navdušeno bi vam svetovala kombiniranje teh močnih barv, ker lahko prav hitro ustvarite cirkuški videz. Še posebej, če se zlivajo v vzorce, je treba takšno modno poigravanje dozirati v skromnejših odmerkih. Vsekakor pa je vsak izmed teh odtenkov v kombinaciji s črno ali zadržano sivo več kot primeren. Kar pogumno!

Petek, 7. marec: Srečanje Venere in Neptuna je mistični aspekt, ki zelo spodbuja kreativno in čustveno energijo. Nastopi že ponoči, a ne prinaša realne ocene stanja, v katerem ste. Napet položaj Marsa s Plutonom opozarja na primernost reakcij dopoldne. Previdnost v komunikaciji, tudi v prometu mora biti povečana ves dan tudi zaradi Luninega mlaja, ki nastopi zvečer. Sonce in Luna se srečata v Ribah ob 18.15. Vpliv boste najbolj občutili vsi, ki imate poudarjeno to znamenje. Nastopil je čas za razmišljanje o novih načrtih. Kakšno idejo lahko prinese tudi konjunkcija Lune z Uranom, razvijte in proučite jo!

Sobota, 8. marec: Zelo močan astrološki vpliv srečanja Sonca in Urana v Ribah lahko preveč poudari željo po uveljavitvi za vsako ceno. Kontrolirajte svojo željo po tem, da naredite nekaj posebnega, izvirnega, da dokažete svoj moč, saj ste lahko preveč egocentrični. Izkoristite zamisli, vendar vas mora voditi tudi zmernost. Prej opisani aspekt zelo močno podpira tudi Luna, ki vstopa v ognjenega Ovna in bo poudarila željo po dinamičnosti, akciji in uveljavitvi ne glede na ostale okoliščine. Ker je Luna tudi v kvadratu s Plutonom in z Marsom, zgornja svarila še toliko bolj upoštevajte! Ne pozabite, da je ta dan za nekatere ženske še vedno tradicionalni praznik, zato jim namenite manjšo pozornost.

Nedelja, 9. marec: Dopoldansko srečanje Merkurja z Neptunom ne prinaša najbolj jasnih misli. Intuicija je zelo izrazita, sposobnost zaznave zelo povečana, vendar ne realna. Idealizem, ki ga lahko občutite, je zelo odvisen od trenutnega razpoloženja, zato konkretnega delovanja na tej osnovi ne svetujemo. Večerni kvadrat Lune z Jupitrom poudarja čustva, vendar tudi pretiravanje pri vsem, kar počnete. Pazite na moralne vrednote, hitro vas lahko zanese v nepravo smer.

Ponedeljek, 10. marec: Kar nekaj zelo ugodnih aspektov, prisotnih ta dan vodi do dobrih rezultatov. Dan je ugoden za poslovno delovanje, saj boste svoje zamisli in ideje znali odlično predstaviti. Uspešni boste tudi na zasebnem in čustvenem področju, ugodno položena

Venera in Mars vas podpirata.

Torek, 11. marec: Luna je že prejšnji dan pozno popoldne prestopila v Bika in bo ta dan v lepem trigonu z Jupitrom. Več pozornosti boste usmerjali v željo po udobnem in ugodnem preživljanju dneva. Prijaznosti in radodarnosti vam ne bo primanjkovalo, pripravljani jo boste delili tudi z drugimi. Dan je odličen za sodelovanje, srečanja, dogovore, tudi nakupe in prodajo.

Sreda, 12. marec: Ugoden položaj Sonca in Lune, nahajala se bosta v medsebojnem aspektu sekstila, je več kot odličen za napredek na različnih področjih, a vseeno previdnost ne bo odveč. Kasnejši kvadrat Lune z Neptunom, Merkurjem in zvečer še z Venero, svari pred možnostjo napak v dogovarjanju ali prevelikim zaupanjem. Lahko ste celo oškodovani, zato upoštevajte prav vse okoliščine. Zvečer Luna prestopa v Dvojčka in prinaša v prihodnjih dveh dneh zelo razigrano energijo.

Četrtek, 13. marec: Venera je tik pred začetkom dneva vstopila v Ribi in v tem položaju prinaša vse do 6. aprila zelo povečano stopnjo čustvene energije. Zelo pazljivi bodite, kako boste v ljubezni usmerjali energijo. Romantika je lahko nekaj najlepšega, slepo predajanje pa lahko vodi v izgubo stika z realnostjo ... izbira je vaša. Luna bo že ponoči v kvadratu s Saturnom, ki še vedno potuje retrogradno po Devici. Ne dovolite, da vam črnogledost jemlje energijo, ne prepustite se negativnim mislim. Pri tem vam bo v pomoč sekstil Venere s Plutonom, ki vam bo pomagal spreminjati vzorce na ravni čustvenega doživljanja situacij.

Astrologinji GORDANA in DOLORES

ASTROLOGINJA
GORDANA

gsm 041 404 935
090 14 24 43

napovedi, bioterapije, regresije
astrologinja.gordana@siol.net
www.gordana.si

ASTROLOGINJA
DOLORES

090 43 61
090 14 28 27
gsm: 041 519 265

napovedi, primerjalna analiza
astrologinja@dolores.si
www.dolores.si

* Finančni lizing

Bližnjica do dobrega avtomobila!

ATKA

Z nami vedno nekaj prihranite!

Atka Prima d.o.o.

Stanetova ulica 5, Celje
Tel.: 03 490 18 05

HUJŠAJMO

Z Novim tednikom in Radiem Celje
Želite zajemati z najmanjšo?

Škoda z novim superbom

Škoda je leta 2002 predstavila svoj največji avtomobil superb. Na ženevskem avtomobilskem salonu, ki bo v začetku marca, pa bo na ogled druga generacija.

To bo še vedno štirivratna limuzina, v dolžino meri kar zajetnih 483 centimetrov, medosne razdalje je za 276 centimetrov. Seveda si bo mogoče omisliti veliko dodatne opreme, pri Škodi ne pozabijo povedati, da bo lahko na voljo tudi z do devetimi zračnimi varnostnimi blazinami. Kot pravijo, bo za pogon skrbelo šest motorjev, trije bencinski in trije dizelski, menjalnik pa bo lahko ročni ali samodejni.

Nova škoda superb

BMW serije 3 kabriolet v M izvedbi

M3 kot kabriolet

Nemški BMW s črko M označuje športne izvedenke, torej tiste, ki predstavljajo vrh njihove ponudbe.

Lani je tovarna postavila na cesto tako limuzino kot tudi kupe serije 3 v M izvedbi, za pomlad pa napovedujejo še kabrioletsko. Kot je bolj ali manj znano, bo avto poganjal bencinski osemvaljnik z gibno prostornino 4,0-litra in s 309 kW/420 KM. M3 kabriolet bo uradno predstavitev doživel na marčevskem avtomobilskem salonu v Ženevi, prodaja pa bo prav tako stekla spomladi. Načeloma naj bi bil avto na voljo za dobrih 73 tisoč evrov.

Infiniti prihaja v Evropo

Japonski Infiniti je na evropskih tleh razmeroma neznana tovarna.

Infiniti je sicer v lasti prav tako japonskega Nissana, ki je znamko oziroma tovarno pred leti ustanovil predvsem za to, da se je pojavljal na ameriškem trgu. Sedaj se Infiniti spravlja tudi v Evropo oziroma države Evropske unije. Do leta 2010 naj bi imeli v EU 78 trgovcev, kar je razmeroma skromna številka. Tovarna naj bi se pojavila tudi na slovenskem trgu, vendar podrobnosti o tem niso znane.

DARS zaposluje

DARS, Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, d. d., Ulica XIV. divizije 4, 3000 Celje,

objavlja 1 prosto delovno mesto

CESTNINSKI BLAGAJNIK (m/ž)

v Področju za izvedbo cestninjenja, na cestninskem področju Slovenske Konjice.

Pogoji za zasedbo delovnega mesta:

- najmanj IV. stopnja izobrazbe
- 6 mesecev delovnih izkušenj
- vozniški izpit B-kategorije
- znanje tujega jezika
- komunikacijske sposobnosti
- znanje računalništva

Delovno razmerje se sklone za določen čas, do 28. 9. 2009, s polnim delovnim časom in 2-mesečnim poskusnim delom.

Ponudbe z življenjepisom, opisom dosedanjih delovnih izkušenj in kopijami dokazil o izpolnjevanju pogojev pošljite v osmih dneh po objavi na naslov: DARS, d. d., Ulica XIV. divizije 4, 3000 Celje, s pripisom Služba za organizacijo in kadre.

Povezujemo Slovenijo

DARS

DARS zaposluje

DARS, Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, d. d., Ulica XIV. divizije 4, 3000 Celje,

objavlja 1 prosto delovno mesto

SAMOSTOJNI STROKOVNI SODELAVEC (m/ž)

v Področju IT in ITS, v Službi za vzdrževanje in razvoj tehnologije ter ITS v Celju

Rok za oddajo ponudb z življenjepisom, opisom dosedanjih delovnih izkušenj in kopijami dokazil o izpolnjevanju zahtevanih pogojev je 8 dni po objavi.

INFORMACIJE O POGOJIH ZA ZASEDBO DELOVNEGA MESTA DOBITE NA NAŠI SPLETNI STRANI www.dars.si.

Povezujemo Slovenijo

DARS

novitednik

www.novitednik.com

NOVA PODOBA ZA NOVE ČASE.

WWW.LASKO.EU

Pivovarna Laško d.d.

MINISTER ZA ZDRAVJE
OPOZARJA: PREKOMERNO
PITJE ALKOHOLA
ŠKODUJE ZDRAVJU!

*Zdaj v tistem grobu
spiš, a v srcih naših
in spominu vedno
še živiš.*

V SPOMIN

8. marca bo minilo 5 let, kar
te ni več med nami,

ANA OJSTERŠEK

(3. 6. 1950 - 8. 3. 2003)

Hvala vsem, ki stojite ob njenem grobu in ji
prižigate svečke.

Žaluojači vsi njeni

Š117

*Svetla lučka je na
zemlji ugasnila
in se kot zvezdica
v nebo je spustila.*

ZAHVALA

V 22. letu, v cvetu mladosti,
nas je zapustil ljubljani sin, brat
in stric

MARTIN CIGELŠEK

z Rožnega Vrha 20 a

Ob tej kruti resnici se najlepše zahvaljujemo vsem
sorodnikom in sosedom, ki so nam nesebično pri-
skočili na pomoč. Zahvaljujemo se tudi pogrebni-
ma službama Veking in Ropotar ter gospodu Magdi-
ču za poslovlilni obred. Zahvala tudi govorniku Bran-
ku, pevcem ter vsem, ki so sočustvovali z nami.

**V upanju, da se nekoč srečamo na sončnih planja-
vah: neotolažljiva mamica, ati, Peter s Sabino in
ostalo sorodstvo**

1173

ROJSTVA

Celje

V celjski porodnišnici so
rodile:

25. 2.: Marijana LIČEN iz
Žalca - dečka, Brigita LAJLAR
iz Celja - dekllico, Polonca
TOVORNIK iz Dobja pri Pla-
nini - dekllico, Katica DEČAR
iz Zreč - dečka, Sanja VOGRIN
iz Braslovč - dekllico, Suzana
PERGOVNIK iz Šoštanja - de-
kllico, Andreja ČOKL iz Pod-
plata - dečka, Polona LAZNIK
s Frankolovega - dečka.

26. 2.: Alenka JAZBINŠEK
ŽGANK iz Žalca - dekllico, Si-
mona PAVLIČ ZALOŽNIK iz
Šentjurja - dekllico, Sabina
JEVŠNIK z Grobelnega - de-
kllico, Alenka KUNSTIČ iz Lo-
ke pri Žusmu - dekllico, Ines
KLASER iz Zreč - dekllico, Mar-
tina ROMIH iz Laškega - de-
kllico, Jožica ROTOVNIK iz Vi-
tanja - dečka.

27. 2.: Suzana VOVK s Po-
nikve - dečka, Irena RAJH iz
Mozirja - dekllico, Nataša
PAVIČ iz Velenja - dečka.

28. 2.: Jasmina BORŠIČ iz
Podplata - dekllico.

29. 2.: Snežana ILJAŠ iz
Ljubljane - dekllico, Sandra
PERČIČ iz Celja - dečka, An-
ka STARIČ iz Rečice ob Savi-
nji - dekllico.

1. 3.: Irena JEROT FIJAVŽ
iz Zreč - dekllico, Natalija
ŠELIGA iz Velenja - dečka, Moj-
ca VIDMAJER iz Polzele - de-
čka.

2. 3.: Saša MARKOVIČ iz
Štor - dečka, Natalija PINTER
iz Celja - dečka, Lidija KOZOLE
iz Zidanega Mosta - dečka,
Branka KOPRIVC s Planine -

dečka, Nataša PRAUNSEIS iz
Mozirja - dekllico, Petra
KUŽNIK s Polzele - dečka.

3. 3.: Saša ULJAREVEČ iz
Celja - dečka, Cvetka HLADIN
iz Dobja pri Planini - dekllico,
Sabina ŠPORN iz Tabora - de-
kllico, Nataša KUMER iz Laš-
kega - dečka.

POROKE

Celje

Poročila sta se: Marjan
RAČNIK iz Štor in Darija
KRAMŽAR iz Celja.

Laško

Poročili so se: Ernest
JEZERNIK iz Celja in Lidija
REMIC iz Laškega; Edvard
MJEDA iz Pule in Simona
SIMONI iz Ljubljane.

SMRTI

Celje

Umrli so: Mica ČRNILA iz
Dolenje vasi, 95 let, Cecilija
ŠTANTE iz Podgorja pod Če-
rinom, 83 let, Marijan JELEN
iz Celja, 84 let, Stanislav
BUTOLEN iz Celja, 80 let,
Martin KUNSTIČ iz Celja, 68
let, Marija LUŽNIK iz Zavr-
ha nad Dobrno, 56 let, Franc
TRATNIK iz Celja, 80 let, Pa-
vlina NEMIVŠEK iz Matk pri
Preboldu 78 let, Jakob
ČEKON iz Velenja, 86 let.

Velenje

Umrli so: Marija JEVŠNIK
iz Raven, 86 let, Peter KOPUŠAR
iz Gornjega Grada, 69 let, Ire-
na Nada ŠRAMEL iz Velenja,
62 let, Ana POLH iz Velenja,
93 let, Franc VRTAČNIK iz Ve-
lenja, 79 let, Ana BREZNIKAR
iz Trbovelj, 74 let, Ciril RIGA
iz Nazarij, 55 let.

*Čas je trpljenja in žalosti
in prišla bo ura, ko se bova
v večnosti srečala in nama
bo Bog obrisal solze
in nama bo dan kraj večnega
veselja in sreče.
(Marko)*

V SPOMIN

JULIJANI DOBNIK

roj. Trebovc

3. marca je minilo leto, kar je v jutranjih urah za-
stalo srce ljubeče mame.

Hvala vsem, ki se je ob grobu spominjate in ji priži-
gate svečke.

Žalostni v srcih: njeni sinovi

Š116

ZAHVALA

Po kratki in hudi bolezni je
mного prezgodaj preminil
dragi mož, oče in dedek

IVAN MATOŠA ST.

iz Brezove 16 a
Šmartno v Rožni dolini

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
znancem in sosedom za darovano cvetje,
sveče in izrečena sožalja. Posebna zahvala gospodu
župniku za opravljen cerkveni obred, pevcem za
odpete pesmi, sosedu za izrečene besede slovesa in
pogrebni službi Ropotar za vso pomoč.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

**Žaluojači: žena Ivanka, sinova Ivo in Damjan z
družinama ter ostalo sorodstvo**

1129

*Mati!
Bog te je pozval,
in ni vrnil!
Ljubezni vendar ni daljav,
ljubezni verni ni ločtve;
za tabo šla je v oni svet,
ob Bogu nas združuje spet
s teboj, ki vez si mila
naših src na zemlji bila,
sreča naša in radost, o mati...
O Bog s teboj tam v zarji zlati!
(M. Goričar)*

ZAHVALA

Ob bridkem slovesu od naše predrage mame, stare
mame, sestre in tete

LIZIKE SAMEC

roj. Marovt iz Polž pri Novi Cerkvi
(5. 10. 1919 - 23. 2. 2008)

izrekamo iskreno zahvalo vsem, ki ste jo v njenem
življenju spoštovali, cenili in imeli radi. V za nas
najtežjih dneh, ste nam mnogi nudili veliko moral-
no oporo in pomoč. Bog povrni! Za nadvse spoštli-
vo slovo izrekamo posebno zahvalo g. dekanu iz
Nove Cerkve, obema zboroma, mladi citrarki, g.
županu ter sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem od blizu in daleč. Iskrena hvala za vse izraze
sočutja, darovano cvetje in sveče ter darove za do-
brodelne namene. Hvaležni pa smo tudi vsem, ki z
lepo mislijo stojite ob njenem grobu.

Vsi njeni

1149

Laško

Umrli so: Drago KOPRIVA
iz Vodiškega nad Rimskimi
Toplicami, 43 let, Peter
KRAMŽAR iz Podkrajja pri
Hrastniku, 31 let, Anton
ZIHREL iz Grosuplja, 95 let,

Ladislav NOVAK iz Marija
Gradca pri Laškem, 72 let,
Ivan KANDOLF iz Belovega
pri Laškem, 79 let, Jožef
SLUGA iz Rimskih Toplic, 60
let, Anton TOMAŽIČ iz Laš-
kega, 70 let.

*Kako srečni bi mi vsi
tvoji bili, če bi z nami
živel še ti. Toda kruta
bolezen od nas te je vzela,
v nas večna ljubezen bo do
tebe živela.*

V SPOMIN

POLDIJU KOZOVINCU

iz Zvodnega 27
(26. 8. 1956 - 6. 3. 2005)

6. marca je minilo tri leta, kar te med nami več ni.
Hvala vsem, ki se ga spominjate, stojite ob njego-
vem grobu in mu prižigate sveče. Še enkrat vsem
iskrena hvala.

Njegovi najdražji

1079

V SPOMIN

8. marca 2008 bo minilo dve leti
od bridke izgube drage mame,
stare mame in prababice

**MARIJE
OREŠNIK**

po domače Smodejeve
Micike iz Pongraca

Prehitro si odšla od nas, vedno boš v naših mislih in srcih!

Vsi tvoji najdražji

234

Čas mineva, spomin ostaja ...

V SPOMIN

Minilo bo leto dni, kar nas je
zapustil naš dragi sin, brat in
stric

ZLATKO KOLENAC

(15. 8. 1959 - 7. 3. 2007)

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in
stojite ob njegovem prezgodnjem grobu.

Njegovi domači

1151

*Ko solza po licu polzi,
nihče ne ve, kako boli.
Morje solz bi pretočili,
da bi spet te obudili.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega mo-
ža, atija, dedija in zeta

ZLATKA KNEZA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
sosedom, znancem in nekdanjim sodelav-
cem, ki ste ga pospremili na njegovi veliko prez-
godnji zadnji poti, mu darovali cvetje in sveče, nam
v težkih trenutkih stali ob strani ter nam ustno in
pisno izrazili sožalje. Hvala g. Miranu Jurkošku, g.
Jožetu Kraglju in g. Marjanu Tržanu za poslovlilne
besede, hvala g. župniku za opravljen obred in ma-
šo, pevcem okteta Lipa za častno stražo, občini Što-
re in sodelavcem IV. osnovne šole Celje. Hvala g. dr.
Marjanu Hrušovarju, pevcem, godbenikom in po-
grebni službi Veking. Posebej hvala prijateljici Da-
nici, g. dr. Sandiju Poteku, g. Mirku Vešligaju ter
družinam Mulec, Gračnar in Ferlin.

**Žaluojači: žena Renata, hčerka Maša, sinova David
in Gregor z družino, babi in dedi**

1150

Iz komedijantske malhe

Zakulisno življenje na Dnevh komedije se vsaj v prvem, še bolj uradnem delu večera po predstavi, ko upravnica SLG Celje Tina Kosi v zvoku fanfar razglasi oceno predstave in komedijanta večera, dogaja v foyerju (kadilnici) gledališča, potem se izza bogato obložene mize, kot ukazuje (proti)kadilski zakon, preseli pod večerno nebo. Na obeh straneh se ob dobri (Gracerjevi) kapljici in Ledasovih prigrizkih krešejo mnenja o videnem, nizajo festivalske zgodbe in razpoloženja iz minulih let, srečujejo in objemajo se igralci, ki so bili nekoč bodisi sošolci na akademiji ali člani iste igralske družine, pa jih je potem igralska strast peljala drugam. Brez dvoma so Dnevi komedije v Celju, sodeč po nabito polni dvorani, med gledalci še vedno ena najbolj zelenih kulturnih prireditev v mestu. Četudi ni vse komedija, kar se dogaja na odru in »za zaveso.« Nekaj fototrunkov bo morda zato bolj zgovornih, kot so lahko besede.

MATEJA PODJED

Kaj imata skupnega prvak SNG Drame Ljubljana Boris Ostan in upravnica SLG Celje Tina Kosi? Dansko! Boris ima iz te dežele soprogo, igralko Jette, Tinina sestra, scenografinja Mojca, pa moža. Kako je svet majhen, sta ugotavljala.

Režiserka predstave Zgodbe vsakdanje norosti Barbara Hieng Samobor, soproga znanega igralca Igorja Samobora, je »svojo« predstavo spremljala z balkona in videti je bilo, da ji je še vedno zelo pri srcu. V celjskem gledališču, kjer je nekoč igrala tudi njena mama Breda in kjer je bil njen oče Andrej Hieng vrsto let umetniški vodja, je režirala tudi Barbara. Z Bojanom Umkom, ki vse predstave spremlja v pražnji obleki, se je pogovarjala, kajpak, o dobrih celjskih casih.

Profesorja Carmen in Slavko Deržek sta zagotovo najbolj zvesta obiskovalca predstav Dnevov komedije v vseh 17 letih. Nekdanji upravnik Borut Alujevič, ki se mu je s steklenico v zahvalo za dobro vpeljana prireditev zahvalila zdajšnja upravnica Tina Kosi, se lahko bolj sproščeno zabava, odkar se v gledališče vrača zgolj kot gledalec. »Sem pa pristal na višjem položaju«, se pošali v svoji maniri. »Predstave gledam z galerije.«

(Foto: SHERPA)

Boris Cavazza, še vedno priljubljen igralec in profesor na akademiji, bo šel poleti spet med mornarje. Snemat film. Zato je morala ekipa Douhtarja pod mus najti nadomestnega očeta v predstavi. Da bo tej vlogi kos naš Renato Jenček, kot igralec in očka štirih hčera, sploh ni dvoma. Vskok je že skoraj našturiran: Cavazza, Jenček in Mlakar so staknili glave tudi v Celju. Eno hčer na odru bo pa že še užugal!

**PLESKARSTVO
FASADERSTVO
KUGLER**
Kosovelova 16
3000 CELJE
GSM 041 651 056
Tel 03 490 0222

tuš

novitednik

radiocelje
95.1 95.9 100.3 90.6 MHz

Gremo na Dunaj!

Kar 1.100 kuponov za izlet naročnikov Novega tednika in članov Tuš kluba smo dobili v uredništvo. Vsi si želijo v petek, 14. marca z nami na Dunaj, žreb pa je bil naklonjen le 45, kolikor je potnikov za en avtobus. Izžrebancem čestitamo in jim kličemo na svidenje. Podrobnosti o potovanju bodo prejeli po pošti.

1. Darinka Verdev, Podkraj 17, Velenje
2. Marija Velenšek, C. 2. grupe odreda 8, Celje
3. Anica Zupanc, Jagoče 11, Laško
4. Ferdinand Ocepek, Tovsto 2 a, Laško
5. Breda Bučar, Gajstova pot 4, Šentjur
6. Alojzija Ojsteršek, C. na Svetino 42, Laško
7. Marija Jug, Svetinova 10, Šentjur
8. Jože Lamper, Griže 117, Griže
9. Ivanka Rozman, Zg. Rečica 115, Laško
10. Vili Sanda, Zg. Rečica 78, Laško
11. Berta Teržan, Vošnjakov 20, Celje
12. Jožica Žlavs, Trubarjeva 8, Celje
13. Doroteja Zorko, Arclin 39, Škofja vas
14. Roman Lazar, Vrnsko 60, Vrnsko
15. Janko Požek, Gornja vas 17, Grobelno
16. Ana Kovačič, Ločje 3, Celje
17. Neža Straže, Cesta na Brdo 8, Šentjur
18. Ružica Antolič, Ljubljanska 58, Celje
19. Alojz Kolar, Celovška 2, Celje
20. Ana Vuk, Maksim Gorki 5, Celje
21. Martin Vidic, Brezje 10 a, Dobje
22. Dragica Lesjak, Prelska 46 a, Velenje
23. Klavdija Simler, C. v Rečico 6, Laško
24. Danica Belak, Celjska c. 21, Vojnik
25. Zofija Bračič, Tumova 27, Škofja vas
26. Erih Gabron, Lopata 15 b, Celje
27. Mira Plankl, Ljubnica 33, Vitanje
28. Franc Škrubej, Latkova vas 160, Prebold
29. Karl Ravnak, Arclin 21 d, Škofja vas
30. Zinka Petan, Dobojska 19, Celje
31. Ivanka Mastnak, Vizore 8, Nova Cerkev
32. Anica Krajnc, Brstnik 12 a, Laško
33. Anton Robič, Voduce 23 a, Gorica pri Slivnici
34. Marija Volavšek, Marija Dobje 20 c, Dramlje
35. Miha Leber, Trnovec 26, Dramlje
36. Vida Sirk, Klenovo 17, Laško
37. Ida Glavica, Grobelno 118, Grobelno
38. Marija Pinter, Vrba 26, Dobrna
39. Matilda Krklec, Rogatec c. 47, Rogatec
40. Ljubica Racman, Šmiklavž 4 f, Ljubečna
41. Marija Gradič, Ul. F. Malgaja 52, Šentjur
42. Slavica Gorenak, Svetelka 22, Dramlje
43. Neža Cajzek, Senožete 5, Rimske Toplice
44. Albin Mraz, Slake 16, Podčetrtek
45. Marija Preložnik, Dramlje 42, Dramlje